

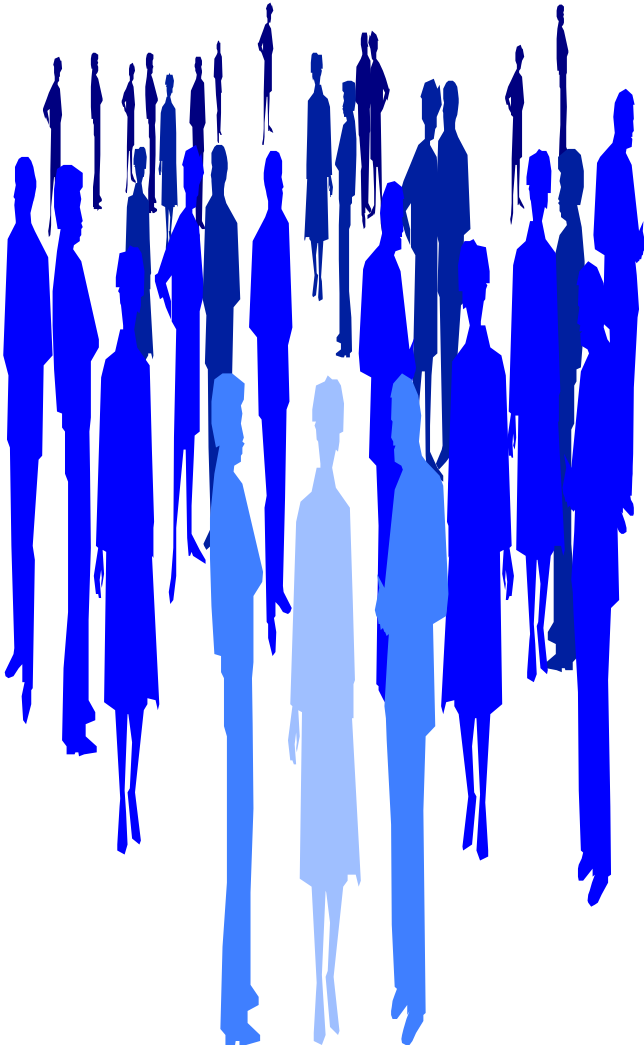
STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 13.

DE SYV TORDENRØSTER DEL 2.

Åp 10:1-3 Og jeg så en annen mektig engel stige ned fra himmelen. Han var kledd i en sky, og regnbuen var over hans hode. Hans ansikt var som solen, og hans føtter som ildsøyler. I hånden hadde han en liten, åpnet bok. Han satte den høyre foten på havet og den venstre på jorden. Og han ropte med veldig røst, som når en løve brøler. Da han hadde ropt ut, talte de sju tordner med sine røster.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Det utgis av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Fort Road, Leavenworth, Indiana, USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er: →
Verdal

Feskarveien 1.

DE SYV TORDENRØSTER DEL 2

Tordner, lyn, røster, Del. 2.

I del 1. Av dette vårt budskap, forsøkte vi å legge en spesiell oppmerksomhet til identifiseringen av uttrykket røst, eller røster, basun, eller basuner, og torden, eller tordner. For disse ordene holdt på en nøkkel for det som vi her taler om. Vi la også en spesiell vekt på at, DERES RØSTER, slik som vi finner det i Åp. 10:3, definitivt peker hen til røster av mere enn en mann. Og det faktum at det er tordner som taler med sine røster, lar det oss også få vite at disse røstene taler på vegne av Gud. Skriften fastsetter også dette faktum, at når Gud taler med tydelig røst, så vil alltid den som er utenforstående oppfatte det hele som en torden. Derfor vil også det som måtte komme fra disse røstene, i flertall, DE SYV TORDENRØSTER, bli ord utsendt fra Gud, selv om de ikke forstås. Men misforstå meg nå ikke. Gud er en, og dette verset forteller oss at det er syv røster som taler. Det er grunnen til at vi vet at de syv tordner, når de begynner å lyde, vil være røster av syv menn som utbasunerer Herrens ord, som avslutningsord til Jesu Kristi brud ved enden av denne nådetiden. Det kan ikke være syv forskjellige budskap forkynt av en mann, slik som mange proklamerer det til å være.

Disse ting er skrevet på en slik måte at det vil kunne skjule selve åpenbaringen for det kjødelige øye til den religiøse masse. Men den Herre Jesu Kristi brud skal ikke bli holdt i et mørke, vedrørende disse vitale og viktige emner som her er nevnt i skriften. Disse ting skal bli forstått av henne i disse siste dager. Jeg er fullt oppmerksom på at mange av dere er blitt plaget av forskjellige individer, som har gått ut og forkynt sine egne versjoner om de syv tordner. Men dersom du vil ta deg tid til å tenke over det som vi her publiserer i denne artikkel, så skulle du ikke behøve å bli forstyrret av dem i fremtiden. Jeg har intet behag i å peke fingre imot mennesker, men det er en sannhet å forkynne for denne tid, like før nådetiden rinner ut for oss hedninger. Og denne sannheten i seg selv vil kunne få Jesu Kristi brud til å gjenkjenne den falske lære når de blir utsatt for den. Og av denne grunn så håper jeg at dere alle sammen, som måtte motta dette budskapet, også forsøker å få tak i del 1. Av dette budskapet,

som allerede er kommet ut, dersom du ikke skulle ha lest det allerede. (Det er nr. 12 Av striden.)

HAR ENGELEN ROPT?

Vår tekst er hentet fra Åp. 10: 1-6, men vår hovedinteresse er sentrert om vers 3. i dette verset finner vi en mektig engel som har ropt med en høy røst, som om en løve brøler. Da, etter at denne engelen hadde ropt, så talte de syv tordner med sine røster. Hva vi da trenger å finne ut er, hvem er denne mektige engel? Har han ropt allerede? Hva slags tegn peker alt dette frem til, når vi tenker på tid, og hva er disse tordner som Johannes hørte rope, etter at denne mektige engelen hadde talt? Det var ikke bare at han hørte noe bråk, som fikk ham til å skrive det hele slik som han gjorde. Han kalte dette bråket for tordner. Men det virkelige interessante ved det hele er, at disse tordner var røster, eller stemmer, og Johannes forstod meget godt hva de sa. Men han ble forbudt å skrive ned det som han hørte dem si. Brødre og søstre, dette er grunnen til hvorfor jeg alltid sier, at det er nytteløst å tråle gjennom alt det broder Branham har sagt, for å forsøke å finne ut hva budskapet til de syv tordenrøster er for noe. Johannes skrev ikke ned det som han hørte dem sa, når han ble ført inn i den tid som vi nå egentlig lever i sin visjon. Forsøk bare å forestille deg at Johannes så, og hørte ting, som enda ligger foran oss. Jeg kan forsikre deg om en ting, disse syv tordenrøster vil ikke komme til å lyde så lenge Jesus enda sitter på nådestolen, med sin lille åpne bokrull i hånden. Deretter vil det være tid for disse to åndelige jøder å gå inn på scenen i Israel. Dette er de to vitner som står omtalt i Åp. 11:3-12. Som vi sa i vårt tidligere budskap, (i del 1,) når Jesu Kristi brud hører lyden av disse syv tordenrøster, så vil jødene i Israels land høre ordet fra Herrens munn gjennom disse to vitner i Åp. 11: 3.

Den siste av Daniels 70 uker som ble gitt Israel, vil da være i gang. Det finnes ikke noen skriftsmessige grunner for å tro at Jesus allerede skulle ha forlatt nådestolen, og da også forårsake at disse syv tordner har begynt å lyde med sine røster til bruden. Det er ingen grunn til å tro enda at nådetiden allerede er avsluttet. Skulle da Herren allerede ha vendt seg bort fra hedningene og startet opp med jødene. Det er da bare dårskap å tenke slikt, når skriften gjør det hele så klart. Jeg er sikker på at noen av dere vil komme til å si: bro. Jackson, dette synes ikke helt klart for meg. Vel, det

vil bli helt klart for deg, når den Hellige Ånd ir deg en Åpenbaring om det. Hvordan får vi da en slik åpenbaring? Søk bare etter sannheten og behold et åpent sinn fremfor Gud, så vil Herren ta seg av resten.

DET SYVENDE SEGL.

La oss gå til Åp. 8:1, Dette fører oss inn til vår tekst. ”Og da han åpnet det syvende segl, så ble det stillhet i himmelen omkring en halv time.” Vel, hvem er det her som åpner opp seglene? Det er Jesus, Guds lam, i kap. 5:5-6, der finner du tiden hvor han åpner dem. Der er han fremdeles på nådestolen, og han vil forbli der, til han har høstet inn den siste sjel blant hedningene, som måtte ha sine navn skrevet i livets bok. Disse har da svart på evangeliets kall. Hvor plasserer da dette åpenbaringens nådetid. Jesus har nå oppholdt seg på nådestolen i forbønn for alle de sjelers navn som er oppskrevet i denne boken, og det har han gjort i nesten to tusen år nå. Men når den siste sjelen har svart på evangeliets kall, da vil hans forbedende stilling være avsluttet. Da er det at han vil stige ned av nådestolen, og ha den lille åpene bokrullen i sin hånd. Da vil tiden være inne til å kreve alle dem som han har vært i forbønn for. Og det bringer oss videre til vår tekst i kap. 10: 1-6, dette må ikke bli sett på som selve opprykkelsen av bruden, når Jesus kommer ned fra himmelen med et bydende rop, og kaller de døde, hellige, ut fra deres graver, og de levende da sammen med dem skal rykkes opp i skyer for å møte Ham der, slik vi leser det i 1. Tess. 4: 13-17. Nei, det som vi ser her i kap:10, er at den Herre Jesus kommer ned i engels form, for å annonsere avslutningen av nådetiden for hedningene, og på den samme tid forårsaker det at de syv tordenrøster (SYV MENN FYLT AV DEN HELLIGE ÅND, SOM HAR HØRT FRA GUD) begynner å tale med sine røster, med et SÅ SIER HERREN til bruden. Hva enn disse syv tordenrøster kommer til å tale, så vil det bli noe som setter det levende element av Jesu Kristi brud i rette skikk, og gjør henne rede til å møte Herren i luften. Mens disse menn holder på å tale til bruden, for å fullbyrde hennes siste fase i fullkommengjørelsen, så begynner de syv basunrøster, som vi finner i kap. 8:2, å lyde, etter åpningen av det syvende segl. Disse vil arbeide med de to vitnene som da kommer til å profetere i Israel til jødene. Men få deg ikke på den tanken at disse syv englene vil komme til å sende ut sine plager på ett sted, og at da de to vitner vil oppholde seg på et annet sted, og slå

jorden med all slags plage. Dersom du vil eksaminere kapittel 8, og kap.11, så vil du finne ut at disse plagene fra de syv basunengler, og plagene forårsaket av de to vitner, er de samme. Disse to vitnene kommer til å ha den samme salvelse over seg som den Moses og Elias hadde på sin tid. De kommer til å foreta seg de samme ting, som det som ble gjort av Moses og Elias i deres dager. Med andre ord, så er det en dom fra Gud som kommer til å slå Israel. Og de vil bli kalt frem for de to profeter. Men dette vil bare skje etter at Jesus har forlatt nådestolen, og etter at den store fredspakten er blitt undertegnet som skal oppfylle Daniel 9: 27.

Noen spottere vil nok si, hvorfor hopper du frem og tilbake i skriften slik som dette? Det er meget enkelt og forklare. Det er en hel mengde ting som kommer til å skje på samme tid, og de kunne ikke alle sammen bli skrevet i bare et vers. Derfor må vi overlate til den Hellige Ånd å åpenbare for oss hvordan vi skal kunne plassere alle disse tingene, eller hendelsene. Med andre ord, hendelsene i kap. 7:1-8, kap.8:1-13, kap. 10: 1-6, og Daniel 9: 27, vil alle komme til å skje innen samme tidsperiode. Derfor er det umulig å si hvilken av disse versene som skulle ha vært skrevet foran hverandre i tid eller hendelse. Men vi kan studere disse versene, og vite i våre tanker, hva det er som vil komme til å skje. Og vi kan også med sikkerhet plassere forskjellige hendelser på deres rette sted. Ta bare åpningen av det syvende segl for eksempel. Vi vet at det vil skje før den mektige engelen i åp. 10:1-2, kan bli sett stående med en fot på havet, og den andre på jorden, med den lille åpne bokrullen i sin hånd. Vi vet også at kap.10: 5-6, må komme før kap. 7:1-8, for disse 144.000. tjenere som vi der leser om, blir utkalt og beseglet gjennom tjenesten til de to vitner, som ikke vil starte opp sin tjeneste, før fredspakten i Daniel 9:27, er undertegnet, og da har også Jesus avsluttet sin forbedende tjeneste.

STILLHET I HIMMELEN.

Vi får frem av det første verset i kap.8, at da det syvende segl ble brutt, så ble det stille i Himmelen rundt en halv time. Jeg vil ikke forsøke og fortelle dere alt det som vil komme til å hende å jorden i dette tidsrom. Jeg kjenner ikke til det, men jeg vet hva det er som forårsaker denne stillheten blant alle de himmelske tingene. Bare forsøk og forestille deg. Jesus har nå sittet på denne nådestolen i nesten to tusen år, og ingen av disse englene

visste nøyaktig hvor lenge han ville komme til å sitte der. Men så ser de Ham bryte det siste seglet og begynner å reise seg fra sin sittende posisjon. Tror du ikke at dette vil forårsake noen reaksjoner i himmelen, når dette skjer? Jeg tror det vil bli en dyp stillhet som legger seg over hendelsen mens de iakttar at Han forandrer posisjon, etter å ha sittet der i nesten to tusen år. Så når denne halve timen settes i gang i himmelen, så tror jeg at den Hellige Ånd vil foreta seg noe her nede på jorden, blant bruden, som vil korrespondere med det som skjer i himmelen. Uten tvil så vil hendelsene i kap. 8: 2-13, være en Guds dom over Israel, ettersom disse to profetene forkynner i 3 ½ år for dem, før de selv blir drept av antikrist og hans håndlangere. Og i løpet av disse 3 ½ årene så vil kap.7:1-8 være oppfylt.

Disse to vitnene kommer ikke til å forkynne budskap på den samme måten som vi er blitt så vant til å høre dem. Deres tjeneste vil komme til å være profetiske. Vi kan ikke si for sikkert hva det er de kommer til å profetere for disse jødene på den tid, men vi vet at de kommer til å åpenbare for dem, at den Herre Jesus Kristus er den sanne Messias for jødene. Og vi vet også at gjennom deres tjeneste så vil de instruere disse åndelige jøder, om hvordan de skal forholde seg når trengselen griper om seg, etter at dyret har brutt seg inn i landet i midten av denne uken. Du vil ikke kunne finne disse instruksjonene skrevet i noen bok. De vil komme til å profetere for folket. Og når de frembærer sine profetier, så vil de bekjentgjøre det ørkenområdet som står omtalt i kap. 12: 6. Dersom denne kirkeverden som i dag eksisterer visste hvor Gud ville skjule disse jødene i den store trengselstiden, så ville katolikkene for lengst ha bygget seg kirker der, og Oral Roberts ville uten tvil ha bygget store Hospitaler, hvilehjem, skoler, og kafeteriaer, han ville ha bygget alt klart for dem. La meg fortelle dere noe. Dette er noe som Gud kommer til å gjøre uten hjelp av Oral Roberts, eller Billy Graham, og menn som disse. Det er ikke nedskrevet en eneste ting, som vil kunne fortelle oss hva disse to vitnene vil komme til å profetere for Israel. Det er heller ikke nedskrevet noen ting om hva disse syv tordenrøster vil komme til å tale, men Gud lot Johannes skrive ned noe som kunne fortelle oss at slike menn skulle komme på jorden for å oppfylle Guds vilje i den rette time. Det er bare Gud som vet hva disse vil komme til å si, og han vil fortelle dem når tiden for dem er moden til å vite det.

Jeg føler virkelig sorg og medynk for disse vrang kjørte sjeler som virkelig tror at Gud allerede har foretatt all den snakkingen som han noen gang vil gjøre her på jord. Ja, at han ikke en gang skulle være i stand til å tale til mennesker rett nå, slik som han gjorde der i gamle dager. Hvor latterlig er ikke dette. Det er ikke å undres over at så mange mennesker i dag refererer til Gud, som om han kun var en fortidens Gud, som ikke lengere har noen kontroll over sin skapelse. Jeg er her for å fortelle deg, at Gud fremdeles styrer sin plan til alle tider. Han har ikke overlatt roret til de store intellektuelle mennesker, som tror de vet mere om det hele enn skaperen selv.

TO VITNER.

Venner, hør på meg. Gjennom disse to vitners munn, i åp. 11:3, skal Gud komme til å tale til Israel, på en spesiell måte gjennom profetier. Han vil tale til dem profetisk om deres nasjon, og om de kommende hendelser for den tid de lever i, om hvor de skal fare, og om hva de skal gjøre. Derfor, dersom han da gjør dette for Israel, hvorfor skulle Han da ikke ha en lignende tjeneste for sin hedningebrud? Jeg tror at disse tordenrøstene vi tale spesielt av det faktum at Jesus da er gått av nådestolen, og at det ikke er mere nåde for hedningene. Og på den samme tid, vil disse tordenrøstene gi bruden sine reise instruksjoner. De vil ikke fortelle henne at hun skal reise til Arizona, Jeffersonville, eller noe likt dette. De vil heller ikke komme til å gi henne instruksjoner om hvordan hun selv skal kunne fare opp fra denne jorden, for på denne måten å oppheve gravitasjonsloven. Nei, det vil bli en Guds røst for henne for å fullkommengjøre hennes åpenbaringer. Hun vil høre ting, som verden rundt henne ikke vil rette noen oppmerksomhet mot under noen omstendigheter. Noen av dere vil vel nå si. Bro. Jackson, vi trodde du skulle fortelle oss noe stort. Du vil i sannhet komme til å få høre noe stort når tiden kommer til deg. Da du skal få høre det, bare du i mellomtiden vil holde hodet rett, og ta deg tid til å fastslå hva disse tordner er for noe, i ditt hjerte. Dersom vi ikke skulle vite hva disse syv tordenrøster er for noe, så vil vi heller ikke vite hva vi skal forvente oss. Brødre, dette er for meg den måten en fulkommengjørelse blir sammenfattet. Jeg sier ikke at ikke fulkommengjørelse vil være i aksjon allerede nå, og at intet kan skje før dette hender. Jeg sier bare, at

dette vil være Guds måte å fullstendiggjøre prosessen av perfektioneringen av bruden.

IKKE FLERE OMVENDTE.

Gud sendte en budbærer til denne tidsalder, for å kalle ut en brud fra de organiserte tradisjoner, og for å begynne hennes perfektionerings – prosess. Men hun vil ikke nå sitt høydepunkt i fullkommengjørelsen, før etter at hun har hørt de syv tordenrøster. For vi vet jo at Guds menighet er en universell menighet, og det er den universelle menighet, Kristi legeme, som skal måtte høre disse tordenrøster. Og grunnen til at det vil bli syv personer, er ganske enkelt den at det ville være umulig at ett eneste menneske skulle ha muligheten til å komme i kontakt med det universelle Kristi legeme på så kort tid. Om han kunne eller ikke kunne, skal vil jo ikke si, men Gud sa at det skulle bli syv, og det vil da være den måten det kommer til å skje på. Når Jesus reiser seg fra nådestolen, så vil tiden for hedningene bare vare så lenge, at røsten fra disse syv tordner skal kunne bli båret ut over hele denne verden, og enda da vil det ikke bli noen nye mennesker omvendt. Det vil kun skje for denne bruden. Vi kaller dette kun hedningenes tid fordi opprykkelsen fremdeles ligger foran oss. Du kan være forvissset om en ting at hva enn disse syv tordenrøster vil komme med, så vil det ikke kunne avvike noe i fra det budskapet som den syvende budbærer, eller profet hadde å bringe. De vil løfte opp det budskapet, og vise det frem i sin evangeliske sannhet. Det dynamiske klimaks vil uten tvil bli, når de åpenbarer det faktum at Jesus har reist seg fra nådestolen, og er klar til å reise de døde opp fra gravene. De vil ha en overnaturlig åpenbaring av Guds plan for Hans universelle menighet. Hva er det som kunne ha en større virkning på den sanne menighet enn dette, at spesielle brødre, strategisk utplassert på denne klode, begynner å se det sanne lys i dette budskapet, og virkelig begynner å se bro. Branham i sitt virkelige sanne Bibelske perspektiv? Det vil forårsake at mennesker begynner å be Gud om hjelp til å få bort deres egne kjødelige ideer, i det de nå vet at tiden er meget kort.

Bruden vil vokte tilstandene nede i Israel, som igjen vil gjøre henne oppmerksom på at Herren kunne komme når som helst. For meg ville dette være en underfull måte å kunne gå til ro for natten, og samtidig kjenne at

du nå kunne våkne opp i herligheten. Halleluja! Kanskje noen av dere må stå opp tidlig den morgenen for å gå på arbeide på samlebandet, men du når aldri frem til ditt arbeide. Priset være Herren. Broder Allen må kanskje stå tidlig opp for å komme seg til Ford – fabrikken men han kommer aldri frem dit. Han går til herligheten i stedet. Hvorfor sier jeg slike ting? Ganske enkelt for å legge det faktum over deg at denne bruden er universell. Når denne opprykkelsen begynner å skje, så vil noen mennesker sove i sine senger, andre vil ha gått på arbeide, og andre igjen vil nettopp ha kommet hjem fra arbeide. Halleluja. Uansett hva tid vår klokke kommer til å vise, så vil vi alle rykkes opp i sammen fra hele denne verden.

HVORFOR SYV TORDNER?

La oss nå ta for oss, et øyeblikk, hvorfor jeg tror at der skal være syv menn, brukt av Gud, som skal avslutte denne gamle hedningetidsalder. Når vi ser tilbake på den apostoliske begynnelse, i den første tid som er så kjært for våre hjerter, hva er det da vi får se? Sittende der oppe på den øvre sal, var der et antall av 12 menn, utvalgt av Gud, til å være hans apostler. De hadde de verbale Jesu ord i sine tanker, alt det han hadde lært dem i de 3 ½ år han var sammen med dem, men hva var det som hendte når den Hellige Ånd falt på dem? Det gjorde disse verbale ordene til åndelige livskilder til enhver sjel som hungret, over alt hvor de vandret. De forkynte den samme åpenbaring om hva Jesus hadde lært dem. Vel, hvorfor utvalgte han seg da 12.? Hver gang Gud gjorde noe spesielt, så glemte han aldri en av de 12 stammene i Israel. Når de krysste elven Jordan, så utvalgte han seg 12 menn, som skulle ta opp 12 Stener og bygge opp et minnesmerke. Når gamle Elias gikk imot Baals profeter, etter at han hadde gitt dem deres tid til å få svar fra Himmelen, og de ikke fikk noe svar fra deres Gud, så tok Elias opp 12 steiner, i henhold til nummeret på Israels 12 stammer, og han bygget der et alter for Herren som han ofret sitt slaktoffer på. Det måtte være noe der som skulle representere hver eneste av de stammer som var i Israel, selv om Israel på denne tid var et delt rike. Når så Jesus kom på senen, så tok han ikke bare 12 Apostler, som skulle representere de to sørlige stammene, som var i Israel på den tid, nei han utvalgte seg 12 menn for den samme grunn som Elias tok disse 12 Steinene. Hele Israel skulle være representert ved det som skulle skje. Gud

har alltid tatt for seg alle 12 Stammene når det kom til spesielle hendelser som skulle skje med Israel. Det er Hans måte å gjenkjenne og imøtekomme hele Israel, og ikke bare en del av henne.

Jeg tror at Gud kommer til å bruke det samme prinsipp, når han skal til å tale til Jesu Kristi brud ved de syv budbæreres munn her i endetiden. Denne nådetidens menighet har kommet gjennom 7 Stadier i syv menighetstider, og en hver av dem har hatt sin egen budbærer. Denne budbæreren talte i sin spesielle tid, om den sannhet som gjaldt for hans tid. Nå er vi kommet rett ned til enden av denne nådens tidshusholdning, og Gud er i ferd med å avslutte det hele. Hva vil han så gjøre? Han vil gjøre seg viss på at hedningebruden er ikledd ordentlig den klesdrakt, (åndelig) som skal kunne føre henne inn i banketthallen. Mat. 22:11. Hva skal hun være kledd i ? En sann åpenbaring av Guds ord. Det er grunnen til at Gud vil salve 7 menn, rett der ved enden av nådetiden. Han vil tale gjennom dem, for å legge den siste hånden på brudens standard i ordets åpenbaring, like før hun tar av fra denne jorden. Dette vil på ingen måte annullere den femfoldige tjeneste, som Gud har satt i menigheten til en fullkommengjørelse av de hellige. Hva disse 7 Menn sier, stemmer fullstendig med det som den femfoldige tjenesten fremlegger. Hver mann vil bli en tordenrøst i seg selv. Med andre ord, så vil han bli en røst som kommuniserer, slik at Gud kan tale til sitt folk de ting som ikke ble nedskrevet i Bibelen, og heller ikke noe annet sted, og de vil alle tale den samme ting. Jeg vil illustrere det slik, tenk deg dersom en person ønsker å kringkaste et spesielt budskap til et folk som var spredt over et uant område. Dersom han da satte syv forskjellige høytalere i 7, forskjellige retninger, så strategisk som han bare kunne få det til, for å nå alle dem som han ønsker å nå, ja da ville denne ene røsten bli hørt av dem alle. Og med andre ord, alle de som da hørte dette budskapet, ville da høre det samme. Det ville ikke kunne bli noe rom for misforståelse. Forsøk da å forestille deg en mental situasjon som dette, og det vil da samtidig kunne gi deg en forståelse over hva vi har her i Åp. 10:3. Denne mektige engel roper med en høy røst, og denne engelen er ikke noen andre enn den Herre Jesus Kristus i engels form.

Johannes måtte se det slik, for i det hele tatt å kunne skrive det ned, men vi vet at det inneholder en symbolsk betydning. Gjennom alle de skriftsteder

som vi har sett på her, så vet vi at dette ikke kunne ha vært Jesus Kristus åpenbart på jorden i kjødelig form, før Daniels 70 uke er blitt oppfylt, men enda så roper han med en røst som om en løve brøler. Men disse kvalifikasjoner identifiserer i alle fall hvem denne mektige engelen er. Forsøk å få tak på dette nå, denne engelen roper med en høy røst, og så høres 7 andre røster. Johannes var i ferd med å skrive ned det som han hørte, men en røst i fra himmelen sa, sett segl over det som de syv tordenrøster talte, og skriv det ikke. Du vil også kunne merke deg at det var ikke røsten av den Herre Jesus Kristus i engels form som sa dette til Johannes. Det var en røst fra himmelen. Dette fører oss til bake til faderen. All autoritet ligger hos Jehova Elohim. Du sier, men jeg trodde da at Jesus hadde all autoritet nå. Da Jesus Kristus vandret omkring her blant menneskene, så var han Guds sønn kledd i kjød, og naturligvis, ved å være Guds sønn i en slik åpenbaring, så hvilte all autoritet i Ham. Men du tenker kanskje på Matt 28:18, hvor Jesus sa, at all makt er gitt til meg i himmelen og på jorden. Og det er sant. All makt er gitt til Ham, og han har den enda. Men vi må ta for oss kap.10 i åpenbaringen, som holder selve klimakset for hedningenes tid, og her må vi også erkjenne at det som her skjer, er selve annonseringen av noe, som selv Jesus sa til sine disipler, at dette var noe som bare faderen kjente til. I versene 5-6, blir denne mektige engel hørt, og han proklamerer at tid ikke skal være mere. Han løfter sine hender opp til himmelen, og sverger en ed ved Ham som lever i evighet, (det er JEHOVA ELOHIM) som skapte alle ting, at tid ikke skulle skal være mere. Som vi allerede har trukket frem, det betyr ganske enkelt at Gud bringer hedningenes tid til en ende, og at han vil vende seg tilbake til jødene med evangeliet. Det vil ikke lengere bli noen forsinkelser. Hedningenes nådetid vil bli avsluttet av Ham som har skapt alle ting, han som lever for evig og alltid, Jehova Elohim.

GUDS HEMMELIGHET.

Når vi så går til vers 7, så finner vi at Jesus sier ”Men i de dager da den syvende engels røst blir hørt (og det er bro. Branham, som er den syvende menighetstids budbærer) da skulle Guds hemmelighet være fullbyrdet, slik som han har deklart det for sine tjenere profetene.” Dette er naturligvis det mysterium som apostelen Paulus taler om, at disse hedninger skulle bli likeverdige arvinger til frelsen sammen med jødene, i Kristus. La oss så

vende oss til Ef.3:4-6, og lese hva Paulus sier, ”Hvordan dere, når i leser det, kan kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet, som i de forrige tidsaldrer ikke er blitt kunngjort for menneskenes barn således som den nu er åpenbart for hans hellige apostler og profeter i ånden, at hedningene er medarvinger og hører med til legemet og har del med i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.” i kol. 1:27, sier han, ”For hvem ville kunngjøre hvor rik på herlighet denne hemmelighet er blant hedningene, det er Kristus i blant eder, håpet om herlighet.” Ja, i de dager da den syvende engels røst blir hørt, så skal dette evangeliets hemmelighet som Gud har åpenbart til sine tjenere, apostlene og profetene være fullbyrdet, eller avdekket. Det var ikke lenger noen hemmelighet. Det som allikevel skulle si deg, som er fremmed for dette, er det faktum at bare den syvende budbærers røst her ble nevnt, eller gjenkjent. Her er hvorfor. Gud visste at han var den eneste av disse syv budbærerne som ville bli på jorden, og si noe, på en tid da denne åpenbaringsboken skulle begynne å bli åpenbart for hedningebruden. Denne engelen annonserte ham som en RØST, i entall, ikke som røster. La meg forsøke å si dette så ydmykt som jeg bare kan. Jeg var der når bro. Branham forkynte om menighetstidene, og jeg var der da han forkynne om seglene. Jeg var der hver eneste gang når han forkynte disse fremstående budskapene. Jeg vet at jeg vil tiltrekke meg meget kritikk ved å si dette, men jeg må fremdeles si det. Du kommer ikke til å finne budskapet om de syv tordenrøster i noen av de over 900 lydbånd som er laget av bro. Branham. Disse tordenrøstene skal fremdeles enda tale til oss. Bro. Branham var en røst, og det er ingen steder at du kan bruke uttrykket røster, om det som han hadde å si til sin tidsalder. Jeg må trekke frem disse forskjellene, for dette er jo grunnen til at vi trykker dette budskapet i utgangspunktet. Dette gjør vi slik at de som har ører og høre med, kan høre og innstille sine ører til å høre disse tordenrøster når de kommer, for de skal enda lyde for oss. Det er bedre å lytte til dette enn å tråle gjennom hundrede bøker og lydbånd i sin jakt etter dem. Enda han forkynte alle disse budskapene, så var han fremdeles bare en røst.

Vi vil også måtte si, at inni de budskapene som ble forkynt til denne menighetstid ved denne ENE røsten, så er hver eneste lære, og resept som utgjør det komplette formular av budskapet for nådetiden, fremlagt. Og det er utbasunert over hele verden. Så det er ikke lengere noe mysterium. Det som i de forrige tider kun var et mysterium, bare kjent for Gud, er nå blitt

proklamert rundt hele verden til den tapte menneskehet. Det har gitt en hver sjel en sjanse til å omvende seg, og bli en deltaker av denne vidunderlige nåde fra Gud. Men budskapet fra disse syv tordenrøster vil bli et budskap til bare Jesu Kristi brud. Hun er den eneste som vil komme til å høre, og samtidig gi akt på det som hun hører. Det vil ikke bli syv forskjellige prekener. Det vil ikke bli syv segl forkynt igjen, og heller ikke en ny versjon av de syv kirketider. Det vil ikke være syv bøker av bro. Branham, og heller ikke syv sitater. Det vil bli en uttalelse fra syv forskjellige menn som har fått ordre om å tale, og de vil motta det som de skal tale direkte fra Gud. Dette er ikke skrevet i noen bok.

ET DENNE LILLE BOKEN.

Vi har her en meget viktig del av det 10. Kapittel, som vi ikke har sagt meget om, selv om vi har nevnt det fra tid til annen. Det er versene –11, hvor vi vil rette vår oppmerksomhet på, i de neste minuttene. I vers 8, sier Johannes, ”Og den røsten som jeg hørte fra himmelen (røsten fra Elohim) talte til meg igjen og sa, gå og ta den lille bok, som er åpnet, fra den engels hånd som står på havet og jorden.” Det er Jehova Elohims røst som her gir ordrene til Johannes, om at han skal ta denne lille bokrullen, som har navnene på de gjenløste, ut av Jesus hender. Han har på denne tid brutt seglene på bokrullen, og forlatt nådestolen. Johannes sier, ”Og jeg gikk bort til Ham (engelen) og sa til Ham, gi med den lille bokrullen. Og han sa til meg, ta den og et den opp, og den skal svi i din buk, men den skal smake som honning for din gane.” Det var den samme røsten som sa, kom opp hit, og jeg skal vise deg de ting som skal skje heretter. Kap. 4, Nå forteller denne røsten ham, at han skal ete opp denne lille boken, som er i engelens hånd. Så går han bort til denne engelen og ber om å få denne bokrullen. Engelen selv sier, ta den og et den, den skal svi i din buk, men skal smake som honning for din gane. Vi vet alle at dette ikke var noen naturlig mat som skulle kunne gjøre Ham mett, ved å ete denne bokrullen. Derfor må vi gi det hele en åndelig forbindelse. Dette sier jeg for å hjelpe vår naturlige tankegang. Egentlig så var det ikke noen bokrull i det hele tatt, rent litterært sett. Men det måtte fremstilles slik. Husk at Johannes ble

tatt opp i Ånden og ført fremover til vår tid. Så det som han fikk se, var de virkelige tingene som vi i dag opplever. Det å ete denne lille bokrullen, eller skal vi heller si, innholdet av den, skal uten tvil komme til å ha en åndelig effekt på bruden i de siste dager. Denne tingen vil egentlig hende når Engelen setter sine føtter på Havet og på jorden, etter at han (Jesus) Har forlatt nådestolen i herligheten, og det vil bare være Hans brud, som kommer til å ete av den. La oss lese vers 10, og se hva Johannes sier om effekten av dette måltidet. ”Og jeg tok denne bokrullen ut av Engelens hånd og åt den opp, og den var søt som honning for min gane, men så snart jeg hadde ett den opp, ble den til en svie i min buk.” Det betyr ikke at han ble syk og kastet opp av det som han hadde spist. Når vi oversetter dette over til den naturlige tankegang, så betyr det ganske enkelt at han fikk en sur mage. Mange ganger nå vi eter ting som vi vanligvis ikke er så vant til å ete, uansett hvor godt det hele måtte smake, når den da når vår mage så får vi sur mage og halsbrann. Det er dette det refereres til her. Nå, la oss snu det tilbake til den åndelige tale igjen, for å få det i den rette sammenheng. Vi har alle spist av den åndelige føde, og mye av det har kommet som overleveringer fra våre åndelige fedre. Vi snakker her om den religiøse opplæring som de fleste av oss eldre mennesker er blitt oppdratt i. Våre åndelige fordøyelsesorganer er blitt vant til å fordøye dette, så det finnes ikke noe som gjør oss vondt av den grunn. Men når dietten forandres plutselig så er det en annen historie. Når vi begynner å fø oss på det åpenbarte Guds ord, enda om det høres vidunderlig ut, eller skulle vi kanskje si, det er søtt for vår gane, men det svir i vår buk. For det setter oss opp imot våre gamle tradisjoner som vi før hadde. Effekten av det hele kan bli ganske bittert etter som vi forsøker å fordøye det vi hører. Men fordi det er så søtt for vår gane, så fortsetter vi å komme tilbake for å høre mere. Og til slutt vil våre fordøyelsesorganer kunne harmonisere med denne nye dietten.

Dette er bare en liten illustrasjon for å forsøke å hjelpe deg til å forstå hva dette skriftstedet innebærer, før vi går videre til vers 11. Vi har sagt dette mange ganger, at denne åpenbaringsboken er et kjærlighetsbrev til Jesu Kristi brud, og den åpenbarte forståelse av den vil alltid kunne forårsake en sur mage ettersom vi fortsetter å bryte vår vei ut av våre gamle tradisjoner.

HVEM MÅ PROFETERE IGJEN?

Vers 11, plasserer oss og våre tanker i den samme gruppe som alle andre mennesker som tror at bro. Branham skal komme tilbake og forkynne Guds ord igjen. Men la oss nå se om vi ikke kan få kastet litt lys over dette sitatet. La oss lese det først. Det er fremdeles Engelen som taler til Johannes. ”Og han sa til meg, **DU SKAL IGJEN PROFETERE FREMFOR MANGE MENNESKER, OG NASJONER, OG STAMMER, OG KONGER.**” Hvor mange av dere er det vel som tror at Johannes, som skrev dette brevet, egentlig skal komme tilbake igjen i legemlig form for å profetere for menneskeheten? Noen vil nok her si, men bro. Jackson: Johannes kom da tilbake og oppfylte dette før han ble drept som martyr. Nei han gjorde ikke det! Denne bokrullen var ikke åpnet i Jesu hender da, og den er fremdeles ikke åpnet, og Johannes var nødt til å ete denne bokrullen først, før han ble fortalt dette. Når vi ser på vers 11, fra en åpenbart side, så er det bare en konklusjon som vi kan komme til. Den salvelse som var over Johannes, og som gjorde det mulig for Ham å profetere om ting som denne budbæreren til Hans tid ikke en gang rørte ved, i den første menighets tid, vil komme til å hvile over en tjeneste i disse siste dager, og det vil få dem til å gjøre de samme ting som Johannes gjorde. De vil komme til å profetere over ting som ikke en gang bro. Branham har nevnt. Og det kunne han heller ikke ha gjort, for det var ikke Guds time for å tale over slike ting enda. Dette vil ikke utradere profetiens gave, og det som skal skje i visse menneskers liv skal komme til å strekke seg over et så meget høyere plan, når tiden kommer at Åp. 10:3, skal oppfylles.

Gud vil tale til disse menn på en tid da Guds folk virkelig trenger noe, som ikke kan finnes innenfor permene i Guds ord. De vil komme til å trenge spesiell ledelse, for å gjøre dem i stand til å leve i denne tilstanden som verden er kommet opp i på den tid. Ingen av oss er egentlig i stand til å fortelle nøyaktig i hvilken orden det hele vil komme, men dersom vi visselig tror Guds ord, så kan vi være forvissset om en ting: når tiden er inne, så vil Gud være på scenen med det som enn måtte være nødvendig. I mellomtiden så har vi den Hellige ånd på innsiden, og overkommelige omstendigheter. Husk, du har ingen fristelser fått, eller prøvelser, som du ikke skulle kunne klare å bære, eller seire over, av det som mennesket blir

prøvet med. For Gud er trofast, og vil ikke la deg bli fristet eller prøvet over evne. Men han vil gjøre prøvelsen, og utgangen av den slik, at du kan bære den. 1. Kor. 10:13.

Gud har ordinert det slik at enhver troende vil være i stand til å seire. Jeg vil også si dette, at de avsluttende kapitler om brudens historie vil bli noe stort, ja mye større enn noe av det som du kan lese om fra den første menighetstid i apostlenes gjerninger. Kirkene verden om er full av mennesker som skjønner det, og mange av dem forsøker sitt beste for å kunne bli en del av den siste bevegelsen som ånden foretar seg blant hedningene. Jeg skulle anta det er helt i orden å ha en slik lengsel. Men vi må fremdeles la Gud få lov til å kjøre sitt eget program. Vi kan ikke skrive våre egne bøker om hvorledes det hele vil bli, og så forvente at Gud skal måtte oppfylle de ideer som vi har gjort oss opp. Det har vært mange mennesker i denne verden siden dette århundre begynte, som har hatt en genuin, eller ekte gave fra Gud i sine hjerter. Men jeg frykter for at for mange av dem har tillatt at denne gaven har blitt fremvist av en grunn som har gjort tjenesten skade, og mange av dem har begynt å bry seg veldig lite om den sanne hensikt som de begynte med, så det er lite igjen av det i dag. Dette er selvfølgelig en forstyrrende faktor, men det er samtidig et sikkert tegn på at vi er ved enden. Skriften forteller oss at det vil bli slik når tiden rinner ut for oss hedninger. Våre forfedre var avgudsdyrkere, og vi lever i dag og får se en generasjon som er på rask vei tilbake til den gamle formen de før hadde. Ved den tid at bruden har dratt til lammets bryllupsnattverd, og Guds ånd da kun deler seg med jødene igjen, så vil de stakkars dårlige jomfruer ha mere enn nok problemer å kjempe med. Martyrdøden vil bli hennes eneste utveg for å unnslippe det hele.

HVA FIKK JOHANNES SE, OG HVA FIKK HAN HØRE?

Vi skal nå ta for oss en liten del av en artikkel som vi tok for oss tidligere, over emnet hva fikk Johannes se, og hva var det han hørte? Dette har meget å gjøre med det som vedrører de syv tordenrøster. Derfor lager vi her bare en artikkel av dette, og inkluderer i stedet de viktigste deler av det som vedrører vårt emne her i dette budskapet. Jeg mener at dette er et meget viktig budskap, derfor vil jeg be deg om å legge nøye merke til hva vi her sier. Det kan hende at du ikke er så godt kjent med det som vi lærer

ut av Bibelen, som andre kan være det, derfor, om du ikke skulle forstå hva vi her tar for oss, så legg det frem for Herren, og la det ikke bekymre deg. For er du en forutvalgt sjel, så vil det komme en dag, at Guds ånd vil ta det for seg, og innprente det i ditt hjerte. Når du da eksaminerer det, så vil du forstå hva vi har talt om.

VERDENS KIRKESYSTEMER = DET ÅNDELIGE BABYLON.

Det er ikke min hensikt å opphøye det menneskelige kjød, men her kommer en tid hvor spesielle ting må komme frem i sitt rette lys, og på sin rette plass. Det må også tas et standpunkt på vegne av disse ting, fordi det kommer til å gjøre sin virkning på menneskenes liv og holdning. Vi tror, og vet som et faktum, at Gud sendte en profet- budbærer til denne Laodikeiske tidsalder. Hans primære oppgave var å kalle ut et folk fra deres tradisjonelle bånd, og plassere dem tilbake i det åpenbarte Guds ord. Mot denne Guddommelige hensikt, var denne mannen trofast, men mange av dem som var med ham, og hørte på ham, og som gav vitnesbyrd om denne Guds gave som var i hans liv, har forsøkt å gjøre ham til noe mye mere enn det Gud hadde ment at han skulle være. Det er av denne grunn at vi mange ganger er nødt til å si forskjellige ting som kan opplyse og også advare mange mennesker mot dette element av forkynnelse. Jeg har ikke noe behag i å gjøre det, men jeg føler at jeg også må være tro mot det Guds kall, og den tjeneste som jeg føler Gud har lagt på mitt liv.

Min hensikt er å kunne holde en åpenbart linje av Guds ord, i denne avgudsdyrkende tid som vi nå lever i. Noen mennesker har tatt bro. Branhams lære, og trukket frem spesielle sitater, som han har sagt, ut av sin sammenheng, og så har de formet en ny lære ut av det, og også bygget opp en egen bevegelse rundt disse spesialitetene. Og jeg mener at mange av disse spesialgruppene er blitt verre enn den selveste katolske kirke. Det er ikke derfor Gud sendte en profetbudbærer til endens tid. Hans budskap var ikke å føre oss tilbake til verre skikker og seremonier enn dem vi allerede hadde, for de er alle et produkt av kirkene rundt om i denne verden. Hans tjeneste var å føre oss tilbake til ordet, slik som det ble forkynt av apostlene, og av den Herren Jesus Kristus. Alle store organisasjoner i denne verden av såkalt kristenhet har en gang begynt med en viss del av sannhet i seg, etter som de skilte lag med katolisismen, på

vår side av den mørke tidsalder. Men de har tatt den sannheten de hadde, og lagt til en hel mengde med menneskelige teser og gjerninger om hva de skulle gjøre og om hva de burde gjøre. Og dette plasserte deres etterfølgere inn under tunge menneskelige åk, som de da mente var åndelige. Sa jeg at de ikke hadde noe sannhet? Nei da, det hadde de, men de er visselig ikke den sanne Guds menighet. Rent Bibelsk sett, så er alle disse nominelle organisasjoner, katolisismen inkludert, som egentlig står som hode for dem alle sammen, det åndelige Babylon. Det er det som vi finner referert til som Babylon i åpenbaringsboken. Babylon taler om fangenskap, og det er det faktiske forhold til mange av de hungrige sjeler som lever rundt om i verden, ja endog etter at bro. Branham har vært rundt om på denne klode med sitt budskap. Men selv under disse forhold så skiller Gud ut disse hungrige sjeler og setter dem i stand, før han forandrer denne verdens orden.

DET UFEILBARLIGE ORD.

Bro. Branham sto som en profet for denne tidshusholdning med et SÅ SIER HERREN, til alle dem som hadde et øre å høre med, hva Guds ånd hadde å si gjennom ham. Men han ble plutselig tatt bort fra denne verden, i en bilulykke for ca, 18. år siden. (Dette skrives i 1983.) Men betyr da det at Gud ikke lenger kan tale til sitt folk? Absolutt ikke. Betyr det at vi nå må ha en annen krikebudbærer som skal ta hans plass? ABSOLUTT IKKE. Hensikten med å publisere dette budskapet er å vise dere at Gud allerede har gjort det rede for andre menn, slik at de også skal ha et SÅ SIER HERREN, når bare tiden for dem er inne til å gjøre så. Det vil ikke kunne bli en gruppe pinsevenner som du ser løper rundt hver eneste dag, og proklamerer at de har, så sier Herren. De forkynner sine korte 10. minutters predikener og så holder de kollektpreken i 1 1/2 time etterpå, for å redde deres program som de har satt seg opp. Det vil heller ikke kunne bli noen av dem som igjen bekjemper disse ting så hardt at de selv er blitt fanget av en verre ånd enn de andre. Nei, Gud viser ikke nåde ovenfor noen ekstremister. Hans talsmenn vil være menn, som i denne siste tid er hungrige etter virkelig sann åpenbaring, som de kan fø sine sjeler med. De vil ikke være ufeilbarlige, for Jesus Kristus er den eneste som har vært ufeilbarlig. Men det er mange mennesker gjennom tidene som har vært salvet til å forkynne det ufeilbarlige Guds ord. Og det er en enorm forskjell

på disse to ting. Vel, bro. Jackson, hva da med profetene? Jeg har sagt det før, og jeg vil si det igjen. Når de er salvet av Gud til å tale, så vil deres "SÅ SIER HERREN", være et ufeilbarlig ord, men alt det som er utenom dette området, og alle sitater utenfor, så sier Herren, vil kun komme fra mannen selv, og det vil være underlagt denne mannens menneskelige natur og omgivelser. Mange av dem som har misforstått dette, har egentlig brakt et stort vannry over bro. Branhams navn, og hans tjeneste i denne tid, ettersom de forsøker å presse og true andre mennesker med et hvert ord av det som han sa. De fremholder at alt det som han sa etter et visst år, og en viss dato, var SÅ SIER HERREN. Dette er den samme ånd som selve pavesystemet proklamerer ovenfor den romerske katolske kirke, hvor de sier at den er ufeilbarlig. Det er en satanisk ånd, som er utsendt av Satan selv, for å legge en snare for alle dem som har en tendens etter å følge etter kjød, i stedet for å etterfølge Guds eget ord. En slik ånd, vil forbinde folket, og deres øyne for sannheten, og lede dem til en plass hvor de bare til slutt legger Bibelen til side, og fullstendig overgir seg til sitater brukt av de menn som de vil etterfølge.

Vi skal komme til Johannes snart, men først vil jeg bare få deg til å tenke i en bestemt linje, eller kanal, for da vil du kunne fange lettere det som her blir sagt, og hvorfor det blir sagt slik. Mange mennesker som forteller at de er etterfølgere av bro. Branhams budskap, ser kun på hans predikener, gjennom bøker og lydbånd, og så forsøker de å finne ut gjennom dette, Herrens ord for 1979, eller (1983). Og så er de rede til å fordømme meg og si at jeg er imot det som bro. Branham lærte. Og det bare fordi jeg ikke er villig til å beskjære min tjeneste til bare å si det som bro. Branham har sagt. Men jeg er her for å fortelle dere at jeg tjener en levende Gud, som fremdeles taler til sitt folk. Og jeg skal bevise dette med Bibelen selv, dersom du vil bære over med meg enda en liten stund.

BARE JOHANNES FIKK SE SPESIELLE TING.

Jeg vil spørre dere for det første, mens vi nå går inn i Bibelen, hva var det apostelen Johannes fikk se, og hva var det han hørte? Tror du at denne apostel var et personlig vitne til den tjeneste som Jesus hadde? Var det ikke han som lente seg inn til Jesu bryst ved den siste nattverden? Tror du, og kan du akseptere det faktum at han var den siste skribent i kronologien

av denne Bibelen? Ja, han passer nøyaktig inn i dette bildet. Men la meg også raskt si, han var definitivt ikke den første menighets budbærer. Det som han fikk se, satte ham i en slik enestående stilling ettersom den første menighetstid svant hen. Han skrev ikke åpenbaringsboken som et resultat av hallusinasjoner. Det er jo noen som påstår det. Han skrev disse ting som et resultat av hva Jesus selv befalte ham å gjøre. Og dette brevet ble skrevet til Jesu Kristi brud, slik at hun i våre dager skulle kunne forstå hva som skulle komme. Han så, og hørte slike ting, som Paulus og de andre apostlene aldri ble privilegert til å se, eller høre. Kan du ikke være enig i det jeg her sier?

DEN FØRSTE MENIGHETSTIDS BUDBÆRER.

I tidligere budskap så har vi tatt for oss Paulus, og hvordan han var budbæreren for den første menighetstid, og hvordan han skrev den største delen av det Nye Testamentet, med dets lære, og oppdragelse i den kristne livsførsel. (Når vi sier at han skrev et brev, så må det være klart at i de fleste tilfeller så var det Paulus som dikterte brevene, selv om det var andre som kanskje skrev dem ned.) Paulus skrev 14 av de nytestamentlige brevene, og hans liv og tjeneste sluker de 16. siste kapitlene av apostlenes gjerninger, som er historien om den første menighet. Vi leser i det 9. kap. om hvordan Gud fikk hans oppmerksomhet som omvendte ham, når han egentlig reiste i en så gal retning som han gjorde. Men i kap. 13, er det av vi begynner å se hvordan han går frem i tjenesten. Og resten av apostlenes gjerninger er nedskrevet på de forskjellige plasser som han tjente Herren på. Når du da leser ap.gj. fra kap. 9. og rett gjennom, så fremkommer det klart at Paulus sto frem som en spesiell apostel, eller budbærer for denne tid. Vi leser også i romerbrevet 11:13, hvor han sier, ”For jeg taler til dere i hedninger, så sant jeg er hedningenes apostel, priser jeg mitt embete.” For meg beviser dette, uten skygge av tvil, at han var budbæreren til den første menighetstid. Og i hans brever kan du finne en hver lære og forskrift i det Nye Testamentet. Han gir flere detaljer om Guddommen, og sier mere om helliggjørelsen, og de troendes fellesskap og vandring med Gud, enn alle de andre skribentene til sammen. Han tar også for seg flere omstendigheter, som gav ham muligheten til å skrive til de forskjelligste menigheter, enten det var om hendelser som han hadde hørt av andre, eller det var om tilstander som de hadde skrevet til ham i spørsmålsform.

Samme hva det var, så inneholdt hans svar til dem tilrettevisning eller veiledning, og korrigeringer, og forskjellige anvisninger som skulle hjelpe på den eksisterende tilstand. Hans liv fra ap.gj.8, og frem til hans martyrdød, er en vandring på nesten 30 år. Det siste brevet han skrev var 2. Tim, i året 66. AD, hvor han sier, min bortgang står for døren, og er nå rede til å fare herfra. Jeg har kjempet den gode strid, beholdt troen, og løpt mitt løp ferdig, og rettferdighets kronen ligger da ferdig for meg, som Herren den rettferdige dommer skal gi meg på den dag. Og ikke bare meg, men også alle dem som har elsket hans åpenbaring. Dette brevet ble skrevet ca 10 år etter den store vekkelsen som han hadde hatt i Efesus, den vekkelsen som hadde satt alle de andre menighetene i brann som vi skal lese fra her. Så skal vi gå videre og eksaminere skriften, hvor vi finner ut at åpenbaringsboken ble skrevet i året 96. AD. Det blir ca. 30 år etter at Paulus hadde skrevet sitt siste brev, og det var jo han som var budbæreren for den første menighetstid.

HVA SKRIVER JOHANNES?

Jeg undres om du begynner å gripe den tanken jeg har bak det hele? Dersom Paulus var budbæreren for den første menighetstid, hva skal da denne Johannes kalles, som her skriver Åpenbaringsboken? Hva fikk han se, og hva fikk han høre, som fikk ham til å skive en slik hendelse, når det ikke var kommet frem noe lignende i hele resten av skriften? Bær over med meg enda en liten stund, så skal vi ta en titt på denne mannen. Det synes som om han er blitt arrestert og plassert ute på en liten øy, utenfor kysten av Lilleasia, som i dag heter Tyrkia. Denne lille øya var fremdelers innenfor synsrekken fra fastlandet, ganske lik avstanden vi har mellom Alcatraz på kysten av California. Han var satt der i fangenskap av Romerne, på grunn av Guds ords forkynnelse, og det vitnesbyrd som han sto for om den Herre Jesus Kristus. De tenkte ved seg selv, at kunne vi bare få denne gamle mannen ut av syne, så skulle vi i alle fall få litt ro i området. Det er trodd av mange Bibelhistorikere at Johannes var pastor for den samme menighet som Paulus begynte med, i Efesus, noen år tidligere. Det kan være visse grunner til å resonnerer denne vegen, for øya Patmos var innenfor synsrekken av Efesus. Men han ble arrestert på grunn av sin tro på Gud, og det standpunkt han hadde tatt for evangeliet. På den tid han ble fengslet så var han i høy alderdom, men fremdeles ung av hjerte. Priset

være Herren for det. De prøvde ham med alle typer tortur, men det var fremdeles noe inne i ham som hadde fellesskap og kontakt med Gud. Halleluja! Jeg tror ikke at denne gamle kjempen hadde en hel haug med Paulus bøker eller prekenes med seg der ute på øya. Nei, det han hadde, var en ekte åpenbaring av Guds kjærlighet i sitt hjerte. Han hadde sannhetens ånd i seg. Den dekker ham med den trøst og komfort som han trengte under sine prøvelser. Der var sikkert både ormer og øgler av forskjellige slag som kravlet rundt ham der ute, men priset være Herren, han var i ånden rykket bort på Herrens dag, og med sine øyne fikk han skue noe. Med sine ører fikk han høre noe som han senere fikk beskjed om å skrive ned. Han skrev det ned slik som han ble instruert å gjøre, og den levende Guds menighet har båret med seg dette brevet siden den gangen. Det var Guds kjærlighetsbrev til nådetidens brud, som fremdeles skulle komme til å være i live når den dagen kom da alt det han så, skulle skje, eller bli oppfylt. Lærde menn har opp gjennom årene har forsøkt å plukke i stykker dette brevet, eksaminert dets innhold, og har blitt mere forvirret av det, enn opplyst. Noen av dem har endog gått så langt at de sa at det aldri skulle ha vært skrevet.

Hvordan kan de si slike ting om en del av Bibelen som de selv proklamerer at de er kalt av Gud til å forkynne fra, og stå for? Jo ganske enkelt fordi dette er et brev til endetidens brudesjeler, og det var aldri ment at det skulle bli forstått før vi kom til den tiden vi nå lever i. Ja enda nå, i denne tiden vil ikke den vanlige kirkeverden motta åpenbaringen av det som står skjult i dette brevet. De mener at det hele er dårskap. Men den lille bruden, som har Jesu Kristi ånds hjelp til å lese det hele mellom linjene, hun vil forstå det, og dra nytten av de ting som står skrevet der. Det vil bli hennes lys, i disse siste dager. Det er likesom et brev en ung mann måtte skrive til sin fremtidige brud, dersom vi skulle bruke en naturlig sammenligning. Et slikt brev, ville inneholde et intimt språk, som kun ville være meningsfylt for dem to. Andre kunne ha lest det samme, men for dem har det syntes dumt. Hvorfor? Jo ganske enkelt fordi det kun tales om ting som har interesser kun for disse to, og saken vil ikke behøve å være fullt forklart i alle detaljer for å bli forstått av disse to. Slik er dette brevet. Og nå skal vi ta en liten titt på det menneskelige instrument som den Herre Jesus brukte til å skrive disse ting.

ÅPENBARINGEN OM KRISTI GUDDOM.

Vi finner ut fra ap.gj. 3:1, at Johannes var sammen med Peter, den store formiddagen da de reiste opp den lamme mannen, ved tempeldøren da de var på vei for å be. Peter var den som sa, ”Sølv og Gull det har jeg ikke, men det jeg har det gir jeg deg: I den Herre Jesu Kristi navn fra Nasaret, reis deg opp å gå.” Men Johannes var med ham. Vi vet også at denne mannen kalt Johannes, skrev de tre små brevene, så vel som selve Johannes evangeliet. Han var et personlig vitne til utkallelsen av de andre apostlene som fulgte Jesus sammen med ham i ca 31/2 år. Det var Johannes som så Jesus, som ordet som ble kjød. Han så også Kristus som ordet som i begynnelsen var sammen med Gud, ved hvilket alle ting er blitt skapt. Med andre ord, Johannes er den som står blant mange andre som kunne ha mottatt denne store åpenbarelsen om den inkarnerte Guds sønn, i personen Jesus Kristus. Han forteller om korsfestelsen, og om de mange miraklene som Jesus gjorde, men det var endog mange av disse mirakler som han ikke omtalte, men som de andre skribentene gjorde. For meg ser det ut som Johannes var betatt av denne store åpenbaringen om hans Guddommelighet, og den gjenforteller han så vakkert, og mye mere, enn de andre ting han var vitne til. Det er ikke så meget skrevet om Johannes, men fra de få tingene vi vet om han, så er vi i stand til å fremstille ham som en meget overgitt disippel for den Herre Jesus Kristus. Han hadde en forståelse av kjærligheten, som er meget egenartet så langt som vi kan se det. Han var naturligvis sammen med de andre apostlene på pinsefestens dag, da den Hellige Ånd ble utgytt over dem, og når Peter sto der på gatene og kalte på dem som hørte ham forkynne, og ba dem omvende seg og la seg ”døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige ånds gave.” Vi tror også at han var en mann som reiste mye, og var da også godt informert om det som foregikk rundt om i verden på den åndelige front. Det kommer klart frem av det vi leser i de tre brevene. Så rundt år. 90. AD. hadde han vært vitne til mange vanskeligheter i blant menighetene i hedningeverdenen. Dersom du leser nøye igjennom de ting han skriver så får du høre om både den falske ånd som råder, så vel som veiledningen til sannhetens ånd. Han taler om Antikristens ånd, og sier at, endog nå er det mange antikrister ute i verden. Han var pålagt av omstendighetene til å tale mot denne Antikristens ånd, som i sannhet var denne hvite hesterytteren i det første segl. (Åp.6:2.) Du

kunne kanskje tenke deg at han var borte i ensomhet, og så løftet opp i ånden, når han skrev disse ting. Men det var ikke situasjonen. Han skrev alt dette under inspirasjon av den Hellige Ånd, på grunn av de omstendighetene som omfavnet ham. Det var inspirasjoner som ble presset på han. Han ble pålagt å tale mot det som han kunne se skjedde med folket rent åndelig sett. Dette førte da til disse tre brevene. På samme måte var det Paulus ble påskyndet å skrive de ting han fikk se. Dette gav oss til sammen disse brevene som skulle sette vår standard på det kristne levesett. Paulus var selve budbæreren til denne tidsalder men det var også noen andre menn som hadde visse vitale instruksjoner å bringe til de kristne.

BASUNRØSTEN.

I året 96.AD. var Johannes den eneste gjenlevende av de originale tolv apostlene. Han var kommet i høy alder, og følte kanskje at han allerede hadde avlevert sin siste prediken når Romerne sendte ham ut i eksil til denne Patmos øya. Men plutselig så hører han noe bak seg. La oss begynne med å lese Åp. 1:9, og se hva det var han hørte. Han begynner med å si, ”Jeg Johannes, som også er deres bror, og deltager i eders lidelser, og riket og tålmodigheten i Jesus Kristus, jeg var på den øy som kalles Patmos, for Guds ords og for Jesu vitnesbyrds skyld. Jeg var bortrykket i ånden på Herrens dag, og jeg hørte bak meg en høy røst som av en basun.” (han satt ikke der med hode mellom armene og sørget og gråt, nei han var i en åndelig tilbedelse til Herren.) De fleste mennesker leser nok ganske overflødig og glemmer disse basunene, de bryr seg ikke noe om slike ting. Men denne basunrøsten tiltrakk hans oppmerksomhet. Kan du huske å ha lest i 2.Mos. hvordan Moses var oppe på fjellet Sinai, og hele resten av folket sto der nede ved foten av fjellet, mens Gud kommuniserte med Moses. Hans røst hørtes ut som en basunrøst. Der var tordner lyn og røster, og folket var nesten skremt til døde. Men Moses samtalte med denne røsten som lød som en basun. Det var ikke noen musikkonsert som han hørte. Det var røsten av Jehova Elohim. i hele kronologien i skriften så kan vi ikke finne noe annet sted hvor Moses hørte denne basunen, før Johannes hørte den her i Åp. 1:10. Paulus hørte aldri noen basunrøst, enda han var budbæreren for sin menighetstid. Men denne gamle Johannes, hvis sjel hadde grepet selve åpenbaringen om hvem Jesus Kristus var, mens han var i ånden, der på denne lille øya, så hørte han den

samme røsten som den Moses hørte. Johannes var der i fangenskap på grunn av den åpenbaring han hadde om den Herre Jesus Kristus, og den forkynnelse han hadde ført i alle disse årene. Dersom han bare kunne ha gått på kompromiss med Romerne, så tviler jeg på at han hadde hatt noen problemer med dem, men han kunne ikke leve på noe kompromiss. Denne åpenbaring levde så klart i hans hjerte, at han var villig til å dø blant alle disse slanger og øgler som fantes på denne øya om det var nødvendig. Men så hører han denne basunrøsten bak seg som sier, Jeg er Alfa og Omega, den første og siste: og det du ser, skriv det opp i en bok, (vi er her nødt til å se ordet bok) og send det til de syv menigheter som er i Asia. Han nevner de syv menighetene ved navn, og begynner med Efesus, og vi finner ut av hva han sier, at det er syv menigheter som har blitt etablert som en frukt av Paulus virke og den store vekkelse som fulgte i hans fotspor i Lilleasia, blant hedningene.

Paulus forkynte i Efesus i hele tre år, mens denne vekkelses ilden brente, og det resulterte i at seks andre menigheter ble nevnt her. (Brødre og søstre, dette er så underfullt sammenføyte i hverandre.) Når vi leser 1.kap. i Åp, så vet vi at Gud allerede har forårsaket at en spesiell type på menigheten er satt i bevegelse. I Ap.gj. 19, leser vi hvor Paulus kommer til Efesus. Og dette ville bli brukt som en målestokk til sammenligning gjennom hele nådetidens tidsaldrer. Det er sant, at enhver av disse 7 menighetene var lokale forsamlinger på sine forskjellige steder, og de var ikke sammenbundet i noen denominell form, slik som vi finner det i våre dager, hvor en predikant organiserer grupper av kirker. Hver av disse menighetene hadde hver sine lokale bestemmelser, men hver av dem ville også sette en bestemt type på tilstander som skulle komme til å råde gjennom nådetiden, den tiden som var bestemt for hedningene. Innen rammen av disse menighetene begynte det å fremvise seg forskjellige forvrengninger av den sannheten som Paulus hadde forkynt og lært. Dette bygget opp bestemte åndelige tilstander som skulle sammenligne hver av de syv tider som skulle komme over menigheten, så lenge nåden varte. Og Johannes ble da instruert å skrive ned disse budskapene og sende dem til de syv menighetene, men samtidig også et budskap til hver menighetstid som skulle fortelle om den åndelige tilstanden i hver av disse tidene. Paulus som var grunnlegger til mange menigheter i den første tid hadde skrevet mange slike brev med irettesettelse og opptuktelse, men disse syv

brevene skulle ha en spesiell betydning om fremtiden, som ikke Paulus brever hadde på denne måten, for det skulle settes en type på dem. Du må ha klart for deg, at hver eneste en av disse forsamlingene var opplært i de samme ting i begynnelsen, og gjennom den prosess ved forfalskning av læren som hadde sneket seg inn, og tatt kontrollen over dem, så hadde de veket av fra den apostoliske lære om Kristus, og kommet til det punktet som de nå var på.

Du vil kanskje si, hvordan kunne noe slikt skje, bro. Jackson? Det skjer på den nøyaktig samme veien som det i dag hender blant dem som sier seg å etterfølge den lære som bro. Branham, den syvende menighets tids budbærer forkynte. Du vil alltid finne noen menneskelige karakterer som reiser fra den ene forsamlingen til den andre, og proklamerer å være lærere av den Apostoliske sannhet i skriften, mens de egentlig aldri har vært kalt ved Guds Ånd til å forkynne ordet i det hele tatt. Slike menneskelige karakterer kan aldri forkynne sannheten i ordet. De kan bare stole på sin egen forstand om hva dette budskapet innebærer for denne tid. De har ingen ledelse av den Hellige Ånd slik at den kan veilede dem.

Fortell meg bare ikke at disse predikantene som reiser rundt med armene fulle av "Spoken word Books" og tar sin forkynnelse ut fra sitater som bro. Branham har gjort, at de er ledet av den Hellige Ånd. En hver person som er rett i sitt sinn, skulle vite om de var ledet av den Hellige Ånd, ved at de alle forkynte den samme åpenbaring som budbæreren, og da ville vi ikke ha all denne forvirrelse som alltid holder forsamlingene fra hverandre, slik at de ikke er i stand til å ha fellesskap med hverandre. Husk hva Jesus sa. "Jeg er den gode hyrde, og jeg kjenner mine får, og kjennes av mine." Men i verset like før dette (Joh. 10: 12) så sier han. "Men den som er leiesvenn, (Og det er det mange av disse predikantene er i dag, de er leiesvenner, for de har ingen kjærlighet til fårene.) og ikke hyrde, og ikke eier fårene, og når da ulven kommer, forlater han fårene og flykter, og ulven fanger dem og spreder fårene." Det sanne budskapet for denne tid er til for å bringe de sanne får i sammen igjen, og vende deres oppmerksomhet tilbake til Guds eget ord, (til Bibelen) før denne nådetiden rinner ut.

SYV GULL LYSESTAKER.

Når vi da kommer tilbake til Åp. 1:11, hvor denne røsten bak Johannes kaller frem menighetene ved navn, så merker vi oss at Johannes venter til den siste av disse syv er blitt nevnt, og så vender han seg for å se den røsten som talte til ham. Det var den røsten som talte med basunrøst. Denne basunen er en type på autoritet som kommer fra den som bruker den, og det er alt i opphavet fra Jehova Elohim i det Gamle Testamentet. Men hør nå hva Johannes sier om det som han så, når han vendte seg om. ” Og når jeg vendte meg, fikk jeg se syv gull lysestaker: Og midt blant dem, en som lignet en menneskesønn, som var kledd i en fotsid kjortel, og hadde et gullbelte rundt brystet”. La meg si dette med en gang, Johannes hadde vandret med Jesus i over 3 ½ år, men han hadde aldri hørt ham tale på denne måten før. Han hadde hørt ham tale til stormen, og han hadde hørt Ham i mange andre situasjoner, hvor hans røst hadde autoritet, men denne gangen var den forskjellig fra da. Denne mannen Jesus Kristus, Guds sønn, inkarnert i menneskelig kjød, som hadde vandret sammen med menneskene i en dobbel hensikt, han hadde talt til Gud for folket, og på vegne av folket, og her sto han bak Johannes på øya Patmos, og talte med en røst som av en basun. Han hadde vært en profet for folket, et offerlam, og etter sin oppstandelse hadde han vært vår forbeder. Han hadde bedt for oss foran Guds trone, men i året 96. AD. så ble Johannes privilegert til å se ham på denne måten, som symboliserte hans fulle autoritet.

Disse lysestakene var symboler på den Kristi Ånd som var gitt til de syv menigheter i begynnelsen, og der sto han, i deres midte kledd i lin, som en yppersteprest. Men vers 14, går lengere enn til det å være yppersteprest, for Johannes sier, ”Hans hodehår var hvit som av den hvite ull, så hvit som sne, og hans øyne som luende ild: (Det taler om hans suverene dom.) Og hans føtter var som kobber, som om de var glødet i ild. (det taler om vår forløsning) og hans røst som lyden av mange vann.” Det er ingen motsigelser her mellom den lyden som Johannes hørte i vers 10, som en basun, og den lyden som av mange vann, i vers 15. For du må huske at en hver identitet har sine symboler av en ikledd autoritet, som var ikledd Jesus når han delte seg med menneskeheten. Bare forsøk å friske litt opp i din hukommelse. Hvorfor kunne hans røst høres ut som lyden av mange vann? Det er fordi hans røst bærer identiteten som en talsmann for folket fremfor Guds åsyn. Han taler som forbeder på vegne av skarer av

mennesker fra alle nasjoner, og tungemål. Vi lærer fra Åp. 17: 15, at vann som symbol, representerer folk, og derfor er det at denne røsten taler tilbake til Gud på deres vegne. Det er den samme røsten som Esekiel hørte, som vi leser om i kap. 43. Han så et stort lys komme ned fra oljeberget, og for bortetter Josafat dalen, og nærmet seg tusenårsrikets tempel i Jerusalem, og ut av dette lyset, som han beskriver som Guds herlighet, kom det en røst som av mange vann, som sa. ”Menneskesønn, stedet for min trone, og hvileplassen for mine fotsåler, (dette viser at han vil bo i dette tempelet ved sin Ånd, og det kan bare skje i tusenårsriket.) Vil bli midt i blant Israels barn til evig tid, og mitt hellige navn skal ikke Israel mere gjøre urent.”

Som yppersteprest vil han da tale med en røst som av mange vann, i sin forbedende rolle. Vi forstår vel alle det nå? Likeledes når han skal herske i tusenårsriket, så vil hans røst være som lyden av mange vann, for da vil han også regjere her på jord som et menneske. Han vil bli ikledd autoritet til å herske over alle nasjoner og folk, og å presentere for dem, Elohim, Den store Jehova, denne evige ånd. Vi har vist ut fra skriften at uttrykket for alltid, ikke viser til en tid uten noen ende, og her har vi en slik tidsepoke som ligger under denne form for terminologi, her i Esekiel 43.

DEN FØRSTE OG DEN SISTE.

La oss så gå tilbake til hva Johannes så og hørte, mens han fortsatte å merke seg denne som talte til Ham. Åp. 1: 16, Han sier, ”og han hadde i sin hånd syv stjerner: (alle er de et symbol på noe) og ut av hans munn gikk det ut et tve-egget skarpt sverd.” Vi kjenner alle til hva dette tve-eggede skarpe sverdet representerer. Det er evangeliet i denne nådens tidshusholdning. Men når han blir sett på den store hvite hesten der over i åpenbaringen 19, med det skarpe sverdet som går ut fra hans munn, da vil det ikke lenger være evangeliet. Da er det autoritetens sverd som går ut fra ham for å utføre dom og vrede over den onde menneskehet, når han kommer tilbake til jorden for å regjere i sitt tusenårsrike. Merk deg nå, ettersom vi avslutter vers 16, ”Og hans åsyn var som solen, når den skinner i sin kraft. Og når jeg så ham, falt jeg ned for hans føtter, som en død, og han la sin høyre hånd på meg, og sa til meg, frykt ikke, jeg er den første og den siste, jeg er den som lever, og var død, og se jeg lever i all

evighet, amen. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket.” I vers 17, hvor han sier at han er den første og den siste, så taler han ut i fra sitt forhold som menneske i Guds plan om gjenløsningen. Når vi tar med oss denne terminologien over i brevene, hvor Jesu Kristi åpenbaring som den første og den siste, blir nevnt så klart, så hjelper det oss til å kunne forstå hva det var Johannes egentlig hørte av Ham. Paulus sier, at han var den førstefødte blant de døde. Han er begynnelsen av Guds nye skapelse, når vi tenker oss gjenløsningsplanen. Gjenforeningen hadde sin begynnelse i Ham, derfor vil han uten tvil være den første, selve begynnelses punktet.

Når vi så ser videre til avslutningen av denne Guds prosess for gjenløsningen, så vil vi ikke kunne ha noe problem med å se at han også er den siste. For når denne gjenløsningsplanen er komplett, og Jesus har regjert inntil den siste fiende (døden) er beseiret, og alt er lagt under hans (Jesus) føtter, da vil Han, (Jesus) selv overlevere kongeriket til Gud, faderen, (ikke en annen person, men den suverene ånd) slik at Han (Gud) skal være alt i alle. 1. Kor 15: 24-28. Dette er selvfølgelig det åndelige kongeriket. Dette bringer da tiden inn i den evige tilstand, hvor Gud (ÅNDEN) vil ha sin nære forbindelse og forening med skapelsen, restaurert til bake til seg selv igjen slik det var før Adam syndet i Edens have.

EN SYKLE TIL REPETISJON.

Johannes er altså her befalt å skrive ned de ting som han har sett, og hørt, både de ting som er, som var, og som skal skje heretter, i en bok og sende den til de syv menigheter som er i Asia. Han skal altså ta for seg både fortid, nåtid, og fremtid. Så i kap. 2, og 3, får vi se Jesus i sin tjeneste som yppersteprest, hvor han taler til Johannes, og dette er 30 år etter at Paulus hadde skrevet sitt siste brev, som budbærer for menighetstiden. Hva er det da Johannes ser, og hva er det han hører? Han mottar den siste åpenbaring som den levende Guds menighet noen gang vil motta, inntil hun kommer til enden av tidsaldrene for nådens tid.

Nitten hundre år har passert siden da, og vi er like ved enden. Vi lever i den tidsepoke hvor Jesu Kristi lille brud blir privilegert til å åpne sitt kjærlighetsbrev, ÅPENBARINGSBOKEN, og forstå dens innhold. Hun vil

kunne se seg selv reflektert i den. Halleluja! Jeg elsker Jesus, og jeg elsker å tale om ham. Jeg elsker å lese om Ham, og jeg elsker å ha fellesskap med mine brødre og søstre som han har forløst med sitt dyre blod. Du vil naturligvis alltid høre noen som sier, jeg tror ikke på det å være fanatisk i min religion. Men det gjør ikke jeg heller, men Gud er en sjalu Gud, og Han liker at hans egne folk taler om Ham, og til Ham. Brødre og søstre, jeg ber at Gud vil hjelpe oss til å få et klart bilde i våre sinn, og å gjøre oss i stand til å forstå den sanne betydning her. Johannes var ikke budbæreren til denne menighetstid, men jeg kan fortelle deg, det var ikke noen tilbake som kunne kritisere ham. Han var den siste gjenlevende av de levende vitner, blant dem som hadde vandret med Jesus i hans jordiske tjeneste. Alle de andre som da levde i år 96. AD. måtte ha fått en andrehånds rapport om Jesu Kristi første komme. Men Johannes var selve øyenvitne, og var da et levende vitnesbyrd. Som vi tidligere sa, hva han skrev i evangeliet, og de tre brevene, så var det omstendighetene, og tilstandene som gjorde det nødvendig å få dem skrevet. Men det som han nå skulle til å skrive, kunne ikke forårsakes av slike ting. Han er her befalt å skrive om så vel åndelige som naturlige tilstander i fremtiden, som bare kunne bli sett og hørt av en suveren overnaturlig akt av Gud.

Det var intet som kunne regnes Johannes som et naturlig privilegium. Han var bare et kar, utvalgt av Gud til å oppfylle Guds hensikt i sin tid. Likedan, sier jeg, brødre og søstre til dere i dag. Uansett hva det er som foregår i denne form for bevegelse i dag. Gud skal komme til å repetere den samme syklus som vi ser her. Denne tids menighetsbudbærer har allerede oppfylt sin rolle i Guds plan, og har forlatt scenen. Men dersom han virkelig oppfylte Malakias 4: 5-6, for vår tid, og vi da er blitt ført tilbake til fedrenes tro (våre apostoliske fedre), og har fått tilbake den samme åpenbaring som de hadde, da vil denne tilstand i vår tid, denne separasjonens tid, la oss få vite at Gud snart vil repetere den samme syklus, og bare Jesu Kristi brud vil kunne forstå det hele. Gud vil ikke bygge opp noen Bibelskole, og heller ikke noe seminar for å lære opp sine barn, men ved den samme salvelse som han la over Johannes, når han så og hørte disse tingene, så vil Gud instruere sitt folk og fullkommengjøre deres åpenbaring.

SYV STJERNER SYV GULL LYSESTAKER.

I vers 20, forklarer Jesus hemmeligheten med de syv gull lysestaker, og de syv stjerner. ”Hemmeligheten med de syv stjerner som du så i min høyre hånd, og de syv gull lysestaker. De syv stjerner er engler for de syv menigheter: og de syv lysestakene som du så, er syv menigheter.” La da det også bli forstått at engler i dette spesielle verset refererer mere til menneskelige ledere til hver av de separate forsamlinger, enn det peker til det åndelige bak denne personen. Naturlig sett vil det alltid være en Ånd involvert, men selve gjerningen blir utført av et jordisk kar. Nå, hvor var Jesus når han talte om disse ting med Johannes? Han var midt i blant de syv gull lysestakene, og disse lysestakene representerer de syv menighetene i dette symbolet. Dette vil også representere syv forskjellige tidsaldere, eller perioder som nådetidens hedningemenigheter skulle passere igjennom. Han hadde et budskap for hver av de syv kirkene, og han begynte med Efesus, og gikk rett ned gjennom til han til slutt kom til Laodikea. Det han hadde å si om saken, ble frembragt ved den åndelige situasjon eller tilstand som hver av disse forsamlingene befant seg i. Hver av dem hadde en åndelig tilstand i blant seg som skulle representere den tilstand hver tidsalder ville komme til å befinne seg i. Efesus var selve modell kirken, og var den første av de syv som var etablert ved Paulus' forkynnelse. I det brevet som Paulus skrev til Efeserne, finner vi den store åpenbaringen om Kristi Guddom, her finner vi også hvor han forklarer det nære fellesskap blant de troende, og deres vandring med Gud. Han forklarer at vi alle er ett legeme i Kristus, og han bruker illustrasjonen om en mann og hans hustru i det naturlige, for å vise oss vår posisjon med den Herre Jesus. Ingen større sammenligning kunne vil ha blitt brukt enn, at vi en dag skal bli gitt til den Herre Jesus Kristus, det vi i dag har som kjærlighet mellom mann og hustru i det naturlige, i både lydighet og overgivelse. Venner poenget er dette, Herren stod der midt i blant de syv lysestakene, og var fremdeles i sin rolle som yppersteprest, helt gjennom den tidsalder som vi kjenner som Laodikea. Og gjennom hele denne tiden så er menigheten fremdeles på jord, for budskapet selv lar oss få vite at nådens tid er enda ved kraft. Men det skal komme en tid da han (Den Herre Jesus) vil trekke alle de seirende til seg, fra alle tidsaldrer. Du vil kunne merke deg at det er en ting til felles med alle disse syv brevene, eller skal jeg heller si budskapene til disse menighetene. Det er, til den som seirer i dette eller det andre. Johannes hadde levd lenge nok til å kunne se

den tilstand som verserte i alle disse menighetene, og nå ble han befalt å skrive og sende et budskap for hver av dem. De fikk der en sjanse til å omvende seg fra sine dårlige veier, og til å seire. Eller som Jesus i Matt. 24:13, sier det: ”Den som holder ut inntil enden, han skal bli frelst.” Budskapet til disse menighetene hadde en tofoldig mening. Først gjaldt det menigheten selv, så gjaldt det den nådes tid som denne menighet skulle gjennomgå senere som en parallell. Husk nå at Johannes var ikke budbæreren, men hvor mange av dere tror at han hørte og så noe som hadde betydning for oss i våre dager? Det han skrev, forandret ikke noe på det som Paulus hadde lært ved åpenbaring, når han var i live. Gud bare stadfestet det som Paulus hadde advart de hellige om tidligere, nesten 40 år før det skjedde. Jeg kan også forstå hvorfor Paulus måtte være død ved denne tid. Det ville ha brutt hans hjerte i sønder å se den frafallenhet som disse menighetene hadde kommet inn i, bare på noen få år. En av dem hadde endog kvinnelige forkynnere på den tid da året 96. DA. dukket opp. Hvem kan da si at de ikke var rett opplært? Ingen kan si det, for de var alle lært til å se en samme vei, i henhold til den fulkommene åpenbaring som var gitt Paulus. Det bare viser oss hvor fort Antikristens ånd kan få tak på en forsamling når deres lederskap skifter.

Det ser alltid ut som det finnes noen få mennesker som hele tiden klør i øret etter å finne på noe annet. Det er kilden hvor Satan er i stand til å plante sin sed med tvil og vantro, og det midt i forsamlingen som tidligere var blitt opplært riktig. En falsk lære vil alltid være meget nært opp til sannheten til å begynne med. Den er nesten ikke til å oppdage. Men det er en ånd bak det hele, og dersom denne ånden blir gitt plass i det hele tatt, så vil den formere seg inntil den har overtatt plassen i folks sinn og tanker. Johannes var vitne til en slik tilstand i disse forsamlingene, og han hadde talt ut advarsler til folket om det som var i ferd med å skje. Men det så ikke ut til å nytte noe. Les bare 2.Joh.7, ”For mange forførelere er allerede kommet i kjød. Dette er forføreleren og antikristen. Men den som ikke blir i læren fra Kristus, har heller ikke Gud i seg. Dersom det kommer noen til deg og ikke har denne lære, så ta ikke imot ham i eders hus, og ha heller intet å gjøre med ham, for den som byder ham velkommen, blir da delaktig i hans onde gjerninger.”

I 1.Joh.4:1, leser vi. ”Elskede tro ikke enhver ånd, men prøv åndene om de er av Gud”: (Hvorfor?) fordi mange falske profeter er gått ut i verden” Johannes skrev disse brevene i år 90. Men Åp. 2, 3, viser oss hvor langt disse menighetene hadde vendt seg bort fra sannheten ved den tid Johannes ble opprykket i ånden i år 96. AD. hvor han ble gitt de siste åpenbaringer som skulle skrives i Bibelens kronologi.

DEN SOM SEIRER.

Venner, Johannes var fremdeles på Patmos øya når han mottok de ord som han skulle sende til de syv menigheter. Hører du på meg? Jeg sa at han fremdeles var på denne øya, og Jesus sto der midt i blant de syv lysestakene. (Menighetene). Han utfører fremdeles tjeneste som yppersteprest, og denne tjenesten vil foregå til enden av Laodikeas tid, som vi lever ved i dag. Hva var de siste ordene som hver menighetstid fikk høre om seg? Til den som seirer skal dette eller det andre hende. Og den som har øre la ham høre hva ånden sier til menighetene. Gjennom hver eneste dispensasjon av tid for menighetene, så har denne røsten fra den Hellige Ånd fortsatt å tale til de individer, hvis hjerte har ropt ut til Gud. Det er bare når vi lytter til denne Guds røst inne i våre hjerter at vi virkelig kan bli en som seirer. Og venner, jeg vil si dette, den tid som er tilbake i denne Laodikeiske tidsalder, blir stadig kortere og kortere. De som overhode vet noe om kirkehistorie i det hele tatt, kan bare følge de tidsalder som menigheten har passert gjennom, og da er det lett å se hva Gud fikk Johannes til å skrive til disse individuelle menighetene, og at det pekte på åndelige tilstander i deres rekker. Men vi kan da også se gjennom historien at dette ble tilstander som skulle eksistere gjennom nådetiden i dens forskjellige stadier. Det hele ble skrevet i år 96. AD. men det tok tid før det hele ble et materialisert faktum. Derfor kunne ikke menighetene på den tid ha noen formening om hvilken typer de skulle sette på det som skulle vare gjennom hele nådetiden. Det er bare ved å se tilbake på de passerte tider, at vi er i stand til å forstå, og å gjenkjenne vår egen tid. På denne måte kan vi selv gi akt på det som skjer med oss.

Paulus og Johannes, og de hellige i den første menighetstid, forventet at Jesus skulle komme tilbake i deres tid, og slik har det i grunnen vært siden den tid. Men gjennom Johannes visjon fortalte Jesus at menigheten skulle

forbli på jorden i enda 7 forskjellige tider, og at han skulle forbli yppersteprest gjennom denne tiden. Han skulle tale med en røst som av mange vann, gjennom alle disse tidene. Det er ordene som tales til den Laodikeiske tid som tar mitt hjerte. Vi lever i en tid med stor materialisme, og selv om vår økonomi har en stor inflasjon, så må du være enig med meg i at kirkene verden over i dag har det meste som de kan tenke seg rent materielt sett. Ja mere enn de noen gang har hatt. Det er en dyr måte å leve på, og hver eneste bevegelse trekker store summer på tilgangen av midler fra denne verden. En slik kravmentalitet vil hele tiden forårsake ubalanse i verden. Ut fra et verdslig synspunkt, så langt verden kan se det, så sier de at vi kommer til å få en mangel på energi. Men det de ikke vet, er at de kommer til å få manko på tid, lenge før de går tom for energi. Tiden løper fortere enn forbruket på den energi som de frykter for. Priset være Herren, Jesus kommer meget snart igjen. Da vil alle energikriser være over. Men våre presidenter og diplomater, som alle gir seg over i politikken, og verdensaffærene, i stedet for å tenke på sine sjelers frelse, vil komme til å være 6. fot under jorden, når Jesus skal regjere denne planeten fra sin trone i Jerusalem.

Du sier, bro. Jackson, hvordan vet du det? Jo ganske enkelt fordi det er kun en vei å slippe unna på. De må alle bli virkelig født på ny, og bli kledd i åpenbaring for å kunne unnsnippe. Dersom de ikke gjør det, så er de fordømt. De er bare ikke klar over hvor nærme denne verden er oppfyllelsen av Guds ord. Det er grunnen til at mange blir så begeistret når Israels statsminister kommer over hit med brystet hevet og sier, ”Vi vil ikke gi opp en eneste bit av vår eiendomsgrunn.” (Mister Begins uttalelser) For meg ser det ut til at Israel er den eneste nasjonen i dag, som har noen holdning tilbake. Men det betyr ikke at alt det de gjør kommer til å være riktig på alle måter. Nei, det vil komme en dag da også de vil selge seg til Antikrist. Men enda ser de ut til å være den eneste nasjonen som har hodet på rette plass. De vil i alle fall ikke selge seg til vår president.

Vel, la oss gå tilbake til hvor jeg startet, om de ord som ble talt til Laodikea. Etter at han hadde fordømt dem for deres lunkenhet, og gitt dem sine råd, så sier han. ”Den som seirer skal jeg gi å sitte med meg i min trone, på samme vis som også jeg seiret, og har satt meg med min fader i hans trone.” Hvorfor fortalte han Laodikea dette? HVORFOR

FORTALTE HAN IKKE DETTE TIL NOEN ANDRE? Det er fordi Laodikea er den tidsalder som er nærmest tusenårsriket. Det er tiden da Jesu Kristi brud vil sitte sammen med Ham og regjere over nasjonene. Dette er den tid, hvor mange av de seirende aldri vil smake døden, men heller bli forvandlet, og ført i live bort for alltid å være med Jesus. Paulus budbæreren til den første menighet, talte om denne forvandlingen av menigheten, både til; Tesalonikerne og Korinterne, men det var også så langt hans åpenbaringer gikk på dette punkt. Han så bruden fare, men Johannes i sin alderdom, ble tillatt å se hva som skulle skje etter dette, og han ble instruert å skrive det og sende det til menighetene. Brødre og søstre, dette er grunnen til at Gud har bevart dette brevet gjennom årene. Han lot det bli bevart, og overgitt ned gjennom generasjonene, inntil den generasjonen kom som skulle få se alle tings oppfyllelse og avslutning. Halleluja !!!

EN TOFOLDIG TYPE.

Johannes satte en type på den brud, som skulle bli bortrykket i avslutningen av Laodikeatiden, når han ble opprykket i kap. 4. for å skue den himmelske scene, men han er også en type på den levende tjeneste som skulle vandre i brudens midte, motta åpenbaringer og overbringe det videre til henne, like frem til den tid da tiden var kommet for henne til å bli opprykket. Med andre ord, Johannes så ting som han skulle skrive og gi til menigheten som da denne igjen ville komme til å bringe med seg i over 1900 år. Det vil også være en tjeneste i Jesu Kristi bruds midte, som vil høre Jesu røst når han taler til henne. Og da særlig om de ting som omhandler spesielt endetiden. Brødre og søstre tro meg, det vil bli ting som ikke kan bli funnet i noen bok nedtegnet. Du kan søke i dine bøker til du blir blå i ansiktet, men du vil aldri kunne finne ut hva disse syv tordenrøstene sa. For Johannes ble ført fremover i tiden for å høre hva de hadde å si, og han ble ikke tillatt å skrive det som de sa. Bare slik som Johannes hørte røsten etter å ha hørt det siste av Laodikeas budskap, når den kalte på Ham, kom opp hit, slik vil også det levende element av Kristi brud høre en røst lyde for henne, og ha den samme effekt på henne ved enden av denne tidshusholdning. Jesus vil tale til henne gjennom disse røstene, de syv tordner, inntil hennes åpenbaring er pusset så fullkommen at det er tid for å dra. Ved denne tid vil Guds basun lyde og de døde vil

oppstå, og alle de seirende fra alle menighetstider vil samles i sammen for å møte Herren i luften. Denne tofoldige type, som er satt der av Johannes er så vakker, fordi det bare viser oss at det må være et sant lederskap av Guds ånd, helt frem til det øyeblikk at opprykkelsen er et faktum. Dersom Johannes hadde nektet å gå videre enn til forkynnelsen av hans tids kirkebudbærer, så ville vi ikke ha hatt åpenbaringsboken mellom våre hender i dag. Og uten åpenbaringsboken ville vi ha vært i et like stort mørke om denne tidens avslutning, som det Martin Luther var i. Men fordi Johannes sto lojalt til den åpenbaring som Gud gav ham, så var han på et sted hvor Gud kunne tale til Ham, og lot han få se ting som Paulus aldri hadde sett tidligere.

Som en type på denne tjeneste, hvor var da Johannes når han fikk sine siste instruksjoner til menigheten? Han var fremdeles på jorden når de siste ordene ble talt om Laodikea. Men så ble han tatt opp, for å sette en type på opprykkelsen ved enden av Laodikea. Etter dette, så er ikke ordet menighet lengere brukt gjennom resten av åpenbaringsboken. I kapitlene 4,5,og 6. fikk han se ting som viste Jesus på tronen med den lille bokrullen i sin hånd, og en regnbue rundt tronen.

BARE FOR VÅR TID.

Før vi fortsetter, la oss se litt tilbake. Det var apostelen Paulus som la selve grunnlaget for denne nådetidens menigheter, slik at de skulle ha noe virkelig å bygge på, etter som de gikk videre opp gjennom tidene, fra den første tid. Det var hans forkynnelse og lære, som stabiliserte de menighetene Johannes senere skrev til. Han arbeidet i blant dem til Kristus var formet i dem. Men han var budbærer for en tid, som var over 1900 år fra Jesu komme, når han skal komme å hente sin brud, og senere for å regjere over jorden. Hans generasjon hadde ingen behov for å kjenne denne åpenbaring som Gud ville gi til vår generasjon. De behøvde ikke å kjenne, og vite hvordan de skulle gjenkjenne antikrist og hans dyresystem som skal materialisere seg i våre dager. De trengte bare å bli advart mot Antikristens ånd som skulle krype inn i deres rekker, for å forvrengte evangeliet i deres tidsalder.

Både Paulus og Johannes advarte dem gang etter gang om dette. Men da Satan kom seg inn, så ble menigheten ledet bort fra sin apostoliske kurs, og rett inn i det vi kaller den mørke tidsalder. Gjennom disse mørke tider hadde Gud fremdeles noen få lojale sjeler ved hvilket evangeliets lys ble bevart, og i hver tidsalder, endog i den mørke tiden, var det alltid individer som sto i en spesiell stilling fremfor de andre. Denne personen er blitt kalt budbæreren for sin spesielle tid. Men det var kun på grunn av hans lojalitet til Gud, mot det som ble åpenbart for ham, og ikke på grunn av at han hadde en tjeneste som sidestilte seg med Paulus i så måte. Martin Lutter er blitt kalt en slik budbærer for den tid som begynte å presse seg ut av den mørkeste tiden. Og det var hans åpenbarelse om at de rettferdige, ved tro skal de leve, og ved visse andre ting som ble funnet å være motsigende mot den katolske lære, som begynte å sprengte frem reformasjonen. I årene mellom 1520 – 1900, så brukte Gud mange forskjellige individer som skulle restaurere gullkorn tilbake til menigheten. Men det var ingen av disse individer som egentlig samlet alle disse gullkornene sammen i en kurv, slik som vi i dag vet at de må være. I stedet begynte verden å bli fylt av hundrerer av forskjellige organisasjoner. Og hver eneste en av dem holdt seg til en liten del av det restaurerte Guds ord. Det var ikke før i det 20. århundre at Gud talte til en manns hjerte om å samle opp alle disse restaurerte sannhetene, og presentere dem for sin menighet, i en og samme kurv. Denne mannen var ikke noen annen enn William Marrion Branham, budbæreren til denne Laodikeiske tidsalder. Vi har sagt mange ganger, at det var ikke bro. Branham som restaurerte tilbake sannheten om at de rettferdige, ved tro skal de leve. Det var Luther som gjorde det. Bro. Branham restaurerte heller ikke tilbake Helligjørelsen, og et adskilt hellig liv for Gud. Det var det John Wesley som gjorde. Han åpenbarte heller ikke læren om forutvelgelsen, og evig sikkerhet, og heller ikke noen av de andre læremessige sannheter som sammen alle disse andre sannhetene ble presentert menigheten, i den hensikt å vende oss tilbake til de apostoliske fedres tro, tilbake til det skrevne ord. (Bibelen).

Bro. Branham forkynte aldri et budskap som han ikke tok ut av Bibelens tekstblader, for det var jo den boken han skulle vende oss tilbake til. Hans budskap til denne tid, var å vende oss tilbake til Bibelen, i henhold til Malakias 4:5-6, og ikke å føre oss lengere bort fra Bibelen slik som noen

har forsøkt å prente inn i folk. Denne eneste grunnen til at noen mennesker farer rundt å forteller at vi i dag ikke trenger vår Bibel mere, at vi bare trenger profetbudbærerens budskap, er på grunn av at de selv ikke har noen åpenbaring om hva denne profetens budskap var for noe. De har blitt blinde veiledere som skal lede de blinde. Og den ånden som de har overgitt seg selv til, er den samme som den Romersk katolske kirke blir styrt av. De vil nok benekte det jeg her sier, men det er sant allikevel. Det er sant at bro. Branham hadde en gave gjennom sin tjeneste, som bare var å finne i den Herre Jesus Kristus selv, men det gjør Ham ikke til noen Gud. Han var vår bror i troen på den Herre Jesus Kristus, og den troen stod han trofast på. Han var underlagt de menneskelige feil og brister, slik som alle vi andre er det. Men ved å si det, så tar det ikke noe bort fra denne Guddommelige ordinerte tjeneste som han hadde til denne tidsalder. Han hadde fremdeles SÅ SIER HERREN, til de ører som hadde ører å høre med, om hva ånden sier til menigheten i disse siste dager.

Sa jeg at han hadde det siste så sier Herren, til denne tidsalder? Absolutt ikke! Denne endetidens menighet vil komme til å høre meget, som Bro. Branham aldri har talt om. Han var bare en av de syv budbærerne, som det er referert til i åpenbaringsboken, men det gjør han ikke til noen Gud. Venner, hører dere på meg? La oss holde oss til åpenbaringen i skriften. i Åp 10:7, leser vi, ”Men i de dager da røsten av den syvende engel blir hørt, (Dette var bro. Branham) når han skal begynne å lyde, (det er når hans lære eller åpenbaring begynner å gå frem) da skulle Guds hemmelighet være fullbyrdet, slik som han har forklart det for sine tjenere profetene.” Dette er nådetidens mysterium som Paulus skrev om til Efeserne, og Kolosserne. Paulus sier der, når dere leser det som jeg har skrevet, så vil dere forstå min kunnskap om Kristi hemmelighet, den hemmelighet som ikke var kjent i tidligere tider, hvorledes hedningene også skulle bli arvinger til det samme legeme, og deltagere i løftene i Kristus ved evangeliet. Ja røsten av denne syvende engel lød, og Kristi hemmelighet er visselig blitt kjent, men hemmeligheten i tidsalderen selv, (den tiden som Guds ånd deler seg med hedningene) strekker seg ut over selve røsten av den syvende budbærer, eller engel. Det er noen mennesker som bruker dette skriftsteder for å bevise at Jesus har gått ned av nådestolen allerede. Men denne ideen harmoniserer ikke med skriften. Bro. Branham har nå vært borte fra oss i over 18 år, og vi ser fremdeles ikke noe tegn til de to

vitnene som skal komme til Jødene, når Gud avslutter nådetiden for hedningene, og videre, vi kan fremdeles se at Guds ånd overbeviser hedninger.

HVEM SITTER I FADERENS TRONE?

Vel, la oss gå videre til kap. 4, 5, og 6, i åpenbaringsboken hvor Johannes beskriver de ting han så som peker frem til Jesus på tronen. Han så Jesus på denne tronen med en liten bokrull i sin hånd. Og rundt tronen var det en regnbue, som forteller om Jehovas tegn i deres midte. Du ser den samme regnbuen over Hans hode i Åp. 10:1, hvor han er sett som en engel med den ene foten på havet, og den andre på jorden, det er når han avslutter nådetiden for hedningene. Det måtte en bedre åpenbaring til enn dette, for å gjenkjenne Jesus, for å kunne vite hvem han var, når han var på jord, for han gikk ikke rundt med en regnbue rundt eller over sitt hode da. Det måtte en åpenbaring til, for å vite hvem han var da. Og denne åpenbaringen kom gjennom observasjon av det han forkynte, og gjennom det verk han la ned. Men her blir Johannes tatt opp i himmelen, i sin visjon, og ser Jesus sitte der på tronen, og han taler med en røst som av en basun, og det var en regnbue over hans hode. Men andre ord, Han er plassert i faderens posisjon, som den gamle av dager, som dommer, og som utfører av all autoritet, med makt til å binde og å løse. Det er akkurat i tråd med det Paulus sa om ham i Hebr. 1:3, hvor han talte om Jesus, Guds sønn, hvor han var avglansen av Hans herlighet, og det uttrykte bilde av Hans person, og han oppholder alle ting ved sin krafts ord. Hvorved når han da hadde sonet for våre synder, satte seg ved majestetens høyre hånd i det høye. Den høyre hånd taler alltid om autoritet. Derfor satt han ikke ved siden av en annen person, bedre kjent som faderen. Han satt der i sin fars posisjon, og hadde faderens autoritet. Hvorfor? Fordi han var det kjød som var utvalgt og manifestert av den evige Gud, for å være et eksempel på Gud. Han skulle være den som skulle ha den fysiske kontakten med sin skapelse. Dette var den evige Gud som kledde seg i kjød gjennom et menneske, bedre kjent som Jesus fra Nasaret.

Johannes hadde vandret sammen med Ham i 3 ½ år, og nå ser han Ham plassert på denne store tronen, og taler med en basunrøst slik som Elohim taler, det er med den samme autoritet. Når da denne døren ble åpnet i himmelen, så var det denne røsten som talte til Johannes, og sa, kom opp hit, så vil jeg vise deg de ting som skal skje heretter. Øyeblikkelig begynner Johannes å se denne himmelske scenen, med Jesus på tronen. De 24 eldste er plassert rundt tronen, og han ser de fire livsvesner, som var fulle av øyne, han så dette glasshavet som var foran tronen, og ut fra tronen kom det tordner lyn, og røster. Han så de syv lampene som brant med ild foran tronen, men ikke lenge etter så ser han denne lille bokrullen som var i Jesu hender, som var beseglet med syv segl. En stor engel spurte, hvem er verdig til å åpne seglene på denne bokrullen? Johannes ventet på å få høre responsen på dette spørsmål, men det ble ikke funnet noe menneske i himmelen, eller på jorden, eller under jorden som var verdig til å bryte seglene, og Johannes begynte å gråte. Etter at han da hadde grått, talte en av de eldste til ham og sa, gråt ikke, for se løven av Juda stamme, Davids rotskudd har seiret og er verdig til å åpne bokrullen, og seglene på den. Vi vet jo alle hvem løven av Juda stamme er, det er jo Jesus. Og Johannes sto rett der og så straks bort mot Jesus, som satt på tronen. Merk deg vers 6. ”Og se, midt i tronen blant de fire livsvesener stod der et lam, likesom slaktet, som hadde syv horn og syv øyne, som er de syv Guds ånder som er utsendt over all jorden, og han kom og tok boken av hans høyre hånd, som satt på tronen.” Brødre og søstre, det finnes ikke slike skapninger. Det ville være vrangskapte dyr. Gud har aldri skapt noe som er ufullstendig, som da skulle eksistere i evighet. Dette er alt sammen symbolikk. Selv om denne eldste fortalte Ham at løven av Juda stamme har seiret, og var da i stand til å åpne bokrullen, og de syv segl på den, så var jo det bare symboler. Det betyr jo ikke at det var en løve som hadde gjort verket. Det er symboler. Men som symbolet av et slaktet lam, var det at han ble gjort verdig til å bryte seglene, som inneholdt syv forskjellige tidsepoker i nådens tid. Det er ikke før i avslutningen av Laodikeas tidsalder det siste seglet blir brutt, slik at det kan åpenbare innholdet av det som står i denne lille boken.

Du vil kanskje si, men Johannes så dem da åpnet for ca 1900 år siden. Det er ca 1900 år siden Johannes ble ført inn i denne åndelige visjonen, slik at han kunne stå her i denne generasjon å se tilbake ned gjennom tidene. Det

er sant at han kunne se Antikristens ånd reise seg, og gå frem i den tid som han selv levde i, men han hadde enda ikke blitt noen hesterytter, og i alle fall ikke noen svart hesterytter enda, ja heller ikke noen gul (Eller flekket) hesterytter. Det var heller ikke noen sjeler under dette alteret tilbake i Johannes dager. Dette skjedde alt sammen over en tidsutvikling, og kunne bare bli sett ut fra synsvinkelen ved å stå her i den Laodikeiske tidsalder og se tilbake. Enda da, hadde vi ikke noen åpenbaring før tiden hadde utviklet seg slik at Gud måtte sende denne Laodikeiske profetbudbæreren på jorden, som han kunne tale gjennom. Da var det at tiden var inn for disse seglene om gjenløsningen kunne begynne å brytes. Og Jesus var den eneste som var verdig til å bryte seglene på bokrullen, men han hadde et talerør her på jord som han kunne gjøre disse ting kjent for til menigheten. Og da bringes vi inn i tidsrammen rundt 1960, og senere.

En krig hadde blitt utkjempet, og 6.000.000. jøder hadde blitt massakrert under ledelse av ADOLF HITLER, og hans håndlangere. Tusener flere hadde blitt holdt i konsentrasjonsleire, og oppholds leire på Kypros, og det var et rop fra Sionismen, dra hjem. England hadde vært der i Midtøsten, det var den nasjonen som hadde skrytt av at solen aldri gikk ned over det engelske flagg. Dette på grunn av hennes store tid under kolonialismen. Men ropet hadde gått ut til England om å gi landet fritt, slik at Israel kunne dra hjem. Og gjennom en tidsprosess, så kunne de dra hjem. Og vi finner oss i en tid nå hvor oppfyllelsen av alle ting viser seg i denne generasjon. Dette markerte en tid til det punkt at det femte segl kunne bli åpenbart. Det er den tid hvor sjelene under alteret bli sett. Eller skal vi heller si det slik, ved foten av alteret, eller foran alteret, for der er de, hvor de roper med høy røst. Å, Herre, du Hellige og sanndru, hvor lenge er det til du skal hevne vårt blod over dem som bor på jorden? Hvem visste før da, hvem disse sjelene under alteret var? Det var ingen mulighet for noen av de andre seks menighetstidene, at de kunne ha noen åpenbaring om disse jødene som skulle bli drept. Det hadde jo ikke skjedd enda i den tid. Oppfyllelsen av det 5.segl, kom etter at Hitler hadde slaktet disse jødene, under den 2.verdenskrig. Vi kan nå se tilbake og egentlig se oppfyllelsen av det som måtte til for å fullføre innholdet av de fem første seglene. Vi har også nå åpenbaringen over det som skal til for å oppfylle det 6. segl. Disse hendelser er rent profetisk dekket i Bibelen. Men Hitlers slakting av disse stakkars jødene, står ikke skrevet der. Derfor måtte vi vente og se, til etter

at det hele var skjedd, for å kunne vite hva disse sjelene under alteret skulle være.

Jeg er sikker på at alle vil være enige med meg at det 6. segl, vil nå sin oppfyllelse i avslutningen av Daniels syttiende uke, like før Jesus skal komme igjen på jord for å regjere i tusen år. Vi kan jo lese de gjenstående kapitler i åpenbaringsboken, og der finner vi det alt nedskrevet. Johannes sto der i Laodikeatiden, og så alt hende som om det skulle være år 96. AD. for Ham. Med andre ord, for at han skulle kunne se disse sjelene under alteret, så måtte han bli ført frem til vår tid, på denne side av den 2. verdenskrig. For de var ikke under alteret før denne krigen var over. Merk deg ordlyden av de sjelene som roper der. Hvor lenge Å Herre. Så ble det gitt dem hvite kjortler, og det ble sagt at de skulle slå seg til ro enda en liten stund, inntil resten av deres medbrødre, som også skulle bli drept, at tallet på dem skulle bli fullt. Brødre og søstre, jeg kan ikke se at denne lille stunden kan være mere enn en menneskelig generasjon. Og vi vet at den neste slakting av mennesker vil bli når Antikrist foretar sin siste utrenskning i slutten av Daniels syttiende uke. Da er det at den neste gruppe jøder vil bli drept på grunn av sin tro på Guds ord, og det vitnesbyrd som de holdt. Kan du se det? Dersom du kan det, så må du også forstå at vi er meget nær enden på alle ting.

ER DINE MOTIVER RETTE?

Brødre og søstre, jeg undres på om dere får tak på det jeg forsøker å si dere. Kan du se her, at Johannes er en type på den levende tjeneste som vil bevege seg i brudens rekke når denne tidsepoke avsluttes? Kan du forstå at Gud viste Johannes ting som ikke noen av de andre apostlene fikk se, og dette inkludert Paulus, som var sin tids budbærer? Vi lever i den time hvor en slik tjeneste allerede er på scenen, og den blir nå preparert for sin avsluttende rolle. En slik tjeneste vil ikke komme til å bruke notater, eller sitater, og fortelle menneskene at det ikke finnes mere åpenbaring ut over det som profetbudbæreren brakte til denne tid. Nei, de vil gjøre nøyaktig det samme som Johannes gjorde. De vil leve i ånden, og motta ting fra Gud til Jesu Kristi brud, som denne tids budbærer aldri fikk se. Og videre, akkurat som Johannes var i live da han ble tatt opp til Himmelen, så vil der være mennesker i live som kan oppfylle den, inntil den timen som Gud har

fastsatt kommer, da han skal rykke opp bruden og etterlate denne gamle jorden i antikrist hender for en stund.

Men for at disse skal kunne tale for Gud, så må de også kunne høre fra Gud. Jeg snakker ikke her om noen prekener som måtte ha kommet til dem, ettersom de har studert sin Bibel. Jeg refererer til ting som ikke er skrevet i Bibelen. Johannes hørte den samme røsten av en basun, som den Moses hørte, det var røsten fra Elohim. Gjorde det ham til en ny kirkebudbærer? Absolutt ikke. Johannes forkynte ikke noen ny lære i åpenbaringsboken. Kristi lære hadde allerede blitt etablert. Det som du ser ham gjøre, er å skrive brev om irettesettelse og formaning til de menigheter som hadde drevet bort fra den sanne lære. Til Efesus skrev han, **DU HAR FORLATT DIN FØRSTE KJÆRLIGHET**. Omvend deg, ellers så vil din lysestake bli flyttet fra sitt sted. Jeg vet at du har prøvet dem som sier de er apostler, og at du har funnet dem å være løgnere, og at du har arbeidet hardt, og du har tapt din første kjærlighet. De hadde det fremdeles travelt, men deres motiver var ikke de samme som før. De levde i en tid hvor apostler fremdeles gikk frem, og de visste nok om Guds ord til å prøve om disse apostlene var fra Gud, men deres egne motiver hadde forandret seg. De gjorde det ikke lenger i hengitt kjærlighet til Gud. Og de hadde ikke lengere omsorg for andre sjeler. Det er grunnen til at de ble irettesatt. Men denne irettesettelse hadde intet å gjøre med den lære som Paulus hadde etablert i blant dem. Det hadde heller ikke den utfordring han gav dem. Johannes hadde et **SÅ SIER HERREN** til dem, og han fant det ikke skrevet ned i Paulus' notater. Det er grunnen til at jeg sier, at når tiden kommer til det punkt at Åp. 10:3, skal oppfylles, så vil Gud ha noen menn i sine rekker, i blant Kristi brud, som vil motta og forkynde, et **SÅ SIER HERREN!** akkurat slik som Johannes fikk det. Disse menn vil bli det samme for endetidens menighet, som Johannes var det for den første menighet. Paulus var selve budbæreren for sin tid, men Johannes mottok det siste budskapet for den samme menighet den gang. Bro Branham var budbæreren for vår tid, men disse 7 mennene, eller tordenrøstene i Åp. 10:3, vil ha det siste budskapet for bruden før hun forlater jorden. Og disse tordnene vil være menn, som har hørt Guds røst, akkurat som Johannes gjorde det.

Hvor får du da denne ideen fra, bro. Jackson? Jeg får den rett fra den samme boken som profeten fra Malakias 4, vendte meg tilbake til. Hvor får du dine rare læresetninger fra? Hvem er det som har fortalt deg at, vi ikke behøver å se visse ting på den samme måte? Du har i alle fall ikke noe skriftsted for det. Hvem er det som har fortalt deg at du skal legge din Bibel til side, og i stedet ta for deg disse ”spoken word” bøkene? Hvem er det som har fortalt deg at Gud ikke mere kunne tale til sitt folk, etter at den syvende tids budbærer har passert dette livet? Hvem har fortalt deg at bro. Branham er ufeilbarlig, og at du skulle ta alle de ord som han har talt i sine prekener, som et SÅ SIER HERREN? Jeg vet hvem som har fortalt deg dette. Det kunne ikke ha vært andre enn selve Djevelen. Du er blitt forført. Du er blitt fanget av avgudsdyrkelsens ånd. Du har brakt skam over denne lille mannens navn, han som elsket Gud av hele sitt hjerte. Denne lille mannen elsket hvert eneste Guds ord som står i Bibelen. Og disse ordene tror du ikke er nødvendige å holde seg til mere. Du terper på Malakias 4, og du er kanskje stolt over å ha kjent profeten, men det dere egentlig er falt tilbake til er hedningedom Du er i en verre tilstand nå, enn det du var da du intet forstod, og var ute i den organiserte verden. Disse menneskene har da i alle fall en sjanse, for Jesus er fremdeles på nådestolen, og de har ikke plassert noen av sine brødre foran Gud. De vet bedre enn det.

HANS POSISJON ER VIKTIG.

Nesten 20 år er gått siden bro. Branham fikk åpenbaringen om de seks første seglene, av Gud. og bro. Branham selv, har vært død i nesten alle disse årene, men Gud er ikke død, og dersom du vil høre på meg de siste minuttene av dette budskapet, så tror jeg at du skal få se at Han fremdeles er i stand til å tale til, og det gjennom jordiske menn. Hvor mange av dere vet hva Åp. 11:2-12, egentlig handler om? Det handler om to profeter som skal profetere i 3 ½ år. Etterpå skal de bli drept av det dyret som kommer opp av avgrunnens brønn. Stemmer ikke det? Vel, hvem er det de da profeterer til? Ikke noen andre enn til nasjonen Israel. Når vil de profetere? Etter at Engelen i Åp. 10:3, har avsluttet nådetiden for hedningene. Når skal det skje? Vi kan naturligvis ikke sette noen dato på dette, men tiden er i alle fall like foran oss. De to profetene kan ikke gå til Israel mens Jesus fremdeles er på nådestolen, og ber for nådetidens troende sjeler. I Romerbrevet 11: 25, finner vi hvor Paulus sier, at forblindelse delvis er

kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. De kan ikke motta profetiene fra sine to vitner så lenge som de er blinde. Men så snart den siste hedning som er forutsett av Gud, at han skal tro evangeliet, er kommet inn, så vil Jesus bryte det siste seglet, og forlate nådestolen. Det er hva som hender over i Åp. 10, når han er sett med den lille åpene bokrullen i sin hånd. Det er når han står med en fot på havet, og en fot på land, og roper med en høy røst, som når en løve roper. Jeg ønsker å si dette igjen. Hans posisjon er meget viktig. Så lenge som han står med en fot på havet, og en på jorden, så viser det oss at han fremdeles har en universell rolle. Med andre ord, så har han ord for sin brud, som blir tatt ut av en hver nasjon under himmelen. Mens han står slik, så vil syv tordner (det er nødt til å være 7 menn) tale med sine røster.

Som vi allerede har sagt, når det tales om tordner, så viser det at det er Gud som taler, og ved det faktum at det er hele syv røster, så viser det bare at Gud vil bruke 7 jordiske kar, eller menn, som vil tale ord fra Gud, til den universale brud. Gud er En, og ville aldri bli nevnt som røster. Og vi vet også at engler ikke kunne profetere for det universelle Kristi legeme. Venner, lytt til meg enda en gang. Disse mennene vil ikke komme til å sitere ting som allerede er nedskrevet. De vil profetere, gi bruden instruksjoner fra Kristus, og åpenbare ting for henne som kommer rett fra Guds trone. Du vil vel nå si, hvor har du fått autoritet til å si slike ting, bro. Jackson? Jeg får det fra Åp.11:3, Dette verset forteller oss at disse to vitnene skal profetere i 1260. dager. De vil ikke forkynne prekener, eller noe slikt. De vil profetere. Hvordan tror du kvinnen i Åp. 12:6, vil kunne flykte hen, når antikristen begynner sin blodige etterfølgelse? Det vil hun få høre av disse to vitnene, for det er ikke skrevet noe sted, om hvor denne plassen skulle være, som Gud har gjort i stand for denne delen av Israel, som skal skjules i 3 ½ år, i siste del av Daniels syttiende uke.

Hvorfor er vi så sikre på det? Les vers 14, ”Og kvinnen (Israel) ble gitt ørnens to vinger, slik at hun kunne flykte ut i ødemarken, til sitt sted, hvor hun skal holdes skjult i en tid, tider, og en halv tid, borte fra slangens åsyn, (Antikristen og hans dyresystem.)” Noen av dere vil nok si, men hva beviser da dette? Alt vi trenger å gjøre er å gå til 2.Mos.19:3-4, for der fortelles det at ørnevinger er å forstå som budskapet av profeter. Vi vet jo at Israel ikke fløy på ryggen av ørner, når de kom ut av Egypt, og inn i

Kanaans land. Nei de kom under lederskap av Moses og Josva, og på denne måte brakte Gud dem ut av Egypten, og inn i løfteslandet. La oss lese disse to versene. ”Og Moses gikk opp til Herren, og Herren kalte ham ut fra fjellet, og sa, Dette skal du si til Jakobs hus, og til Israels barn! dere har sett hva jeg gjorde mot Egypterne, og jeg har båret dere på ørnevinger, og brakt dere hit til dette sted.” Dette skulle være nok for dere, til å kunne gripe skriftens terminologi. Gjennom disse to profetenes profetier, så vil Israels åndelige skare bli fortalt hvor hun skal flykte, når pakten blir brutt i midten av Daniels syttiende uke, når Antikrist vrede skal uttømmes over henne.

TO TIL ISRAEL, OG SYV TIL NASJONENE.

Nå vil jeg bare stille deg et enkelt spørsmål. Dersom Gud vil ha to profeter i Israel, for å få henne rede til å flykte ut i ørkenen, og åpenbare Jesus Kristus for henne, hva ville da være så fremmed i dette, at Gud sender 7 menn ut over jorden, som skal profetere for henne, og gjøre henne rede til å ta sin (bruden) flukt? Du skjønner, at Guds løfte til Abraham gjaldt ikke bare for jødene. i 1.Mos. 12:3, så ga Gud ham det løfte, at i ham, skulle alle jordens slekter bli velsignet. Esaias taler om at Gud også skal prises av hedningene, og i salmene 2:8, så leser vi, ”spør meg, og jeg skal gi eder hedningene til eie, og jordens ytterste grenser som dine landemerker.” Hva tror du alle disse henvisningene sikter til? De viser selvfølgelig til oss hedninger. Men selv om profetene talte om mange ting som skulle skje i nådetiden, så forstod de ikke at også hedningene skulle arve sammen med Kristus, og at også hedningene skulle bli kalt Abrahams barn. Men dette inkluderer selvfølgelig bare dem som har Abrahams tro. Abraham har en naturlig sed, men det viktigste for oss er at han har en tros sed, for det er her at vi kommer inn i bildet. Som vi tidligere har sagt, dette er den hemmelighet som ble åpenbart for Paulus, om hvordan også hedningene skulle bli delaktige i Guds løfter, gjennom forkynnelsen av evangeliet. Vi som da lever her i avslutningen av nådens tid, forstår gjennom åpenbaring, at nådetiden vil avsluttes, når Jesus kommer i denne engels form. Han annonserer selve avslutningen av nåden.

Bro. Jackson, vil de gjenlevende hellige kunne høre Jesus egentlige stemme, når han gjør denne annonseringen? Dette blir åpenbart gjennom de syv tordenrøster. Du må komme i rett forhold til Gud for i det hele tatt å kunne forstå det hele, når det skjer. Verden som et hele vil ikke komme til å høre budskapet fra disse syv tordenrøster. Det er bare disse som har åndelige ører å høre med, som vil kunne dra noen nytte av budskapet fra de syv tordner. Videre så er det bare de åndelige som kommer til å akseptere det faktum at syv tordner er syv menn, utvalgt av Gud, til å åpenbare Guds åpenbarte ord som et budskap til Kristi brud. Bruden vil gjenkjenne autoriteten i disse røstene, og hun vil motta deres budskap som et "så sier Herren," på lik linje med de åndelige jøder som vil motta sitt budskap gjennom de to vitnene som skal tale til dem. Vi vet allerede nå at disse to vitnene vil gjøre dette i 3 ½ år, (profetere til Israel) men vi vet ikke hva de kommer til å si. Det som de sier, er ikke nedskrevet i skriften, men vi vet hva deres budskap vil utrette med det de sier. Vi vet at det vil bli utkalt 144.000 jøder, beseget av Gud, med den Hellige ånd, som et resultat av deres tjeneste for Israel. Vi vet også at en spesiell gruppe jøder, som det er referert til i Åp. 12, som kvinnen, vil bli advart om Antikrist vrede, og vil bli instruert om hvor de skal dra, og når de skal dra, slik at de kan unngå å bli drept av dyret. Vi vet fra kap.8:11, at disse to profetene vil slå jorden med plager, på samme vis som Moses og Elias gjorde det. Moses tok for seg Faraos i Egypten. Dette vil bli Guds vrede over denne nasjonen som da har solgt seg til Antikrist, ved å undertegne denne pakten som står omtalt i Dan.9:27. Med andre ord brødre og søstre, vi kunne fortsette i det uendelige og tale om hva disse to profetene vil gjøre, og om noen av de resultatene deres tjeneste vil føre med seg for Israel. Men vi kan ikke fortelle deg hva de kommer til å si, for de vil profetere, under Guds ånds inspirasjon. De vil ikke ta seg noen tekst ut fra skriften i så måte.

BLI IKKE FUNNET NAKEN!

Venner, hvordan dere enn ser på det, så vil disse jødene høre ord fra de to profeter, som generasjonene i den første tid aldri hadde muligheten til å høre. De trengte heller ikke å høre disse ting. De troende i den første tid behøvde ikke å vite hvordan de skulle beskytte seg mot antikrist vrede på

den tid. Det er ikke før nå, når enden for alle ting er nær, at dette trengs. Ved det samme tegn, så hadde heller ikke de første Kristne behov for å vite når Jesus gikk ned fra nådestolen, og heller ikke når forvandlingen skulle skje. De behøvde heller ikke å vite hva de syv tordenrøster var for noe. Men den som skal bli tilbake til Herren kommer, de må vite det, for det som disse røstene skal tale, behøves for å kunne fullstendig gjøre bruden til å møte sin brudgom. Fortell meg ikke at det ikke spiller noen rolle om du ikke skjønner det, bare dårer ville tenke at Gud gjør slike ting uten noen mening. De vise vet at alt det Gud gjør, er nødvendig for oss for å være rede til den plan som vår tid omfatter. Gud talte ord til denne Laodikeamenigheten, som han ikke sa til noen av de andre. Vi vet at hensikten var tofoldig. Først gjaldt det de første troende i denne menigheten i år 96.AD, og så gjelder det for vår tids Laodikeakirke. Se bare på noe av det som han sa. ”Jeg råder deg at du kjøper av meg, gull glødet i ild, (det er tro, ikke tro på naturlige ting, men tro på Guds ord. Tro på at, har Gud sagt noe, så kommer det til å bli slik.) Slik at du kan bli rik, og hvite klær å kle deg med, så din nakenhets skam ikke skal bli åpenbart, og olje til å salve dine øyne med, at du kan se.” Se på Åp. 3:17, ”fordi du sier du er rik, og har meget gods, og fattes ingenting, og vet ikke at du er naken, blind, fattig, og arm,” Brødre og søstre, når vi ser på disse versene med et åndelig øye, så vet vi at vi må være kledd med det åpenbarte Guds ord, og vi kan bare ta på oss denne klesdrakten på en eneste måte. Det er ved å eksemplere din tro på Guds ord. Guds ord er mat for vår sjel, og når vi har Guds ord i skikkelig balanse, da er vi virkelig rike. Du som kjenner Bro. Branhams tjeneste, vil kunne merke deg av hans forkynnelse, at han alltid fordømte denne tidsalder for dens materialistiske målestokk. De organiserte menigheter målte hverandre med de antall av medlemmer som de hadde på sine møter og i søndagsskolene. De målte i hvor mye penger de klarte å få inn, og på størrelsen av deres moderne bygninger, akkurat som om Gud skulle bry seg noe om det. Jeg kan forvise deg om at en viss del av disse ting er nødvendige, men å få tak på alt det som verden kan tilby, og endatil være uten åndelig åpenbaring i Guds levende ord, det er å være fattig, blind, naken, og arm. Bare se rundt deg, og fortell meg så: Har denne skriften noen appell til oss i dag? Du vet at den har det, men priset være Herren, Kristi lille brud har kommet seg ut av all denne dårskapen, og hun har sine øyne salvet, og sine ører åpne. Hun hører hva ånden har å si til henne i disse siste dager.

La meg så spørre deg: Hva var det som bragte henne ut av dette fangenskapet, og inn på et slikt felt at hun i dag kan høre Guds ord? Det var røsten av den syvende tids budbærer. Men, sier du, det er tusener av edle kristne som aldri har hatt muligheten til å høre bro. Branham. Hva var det da som bragte dem ut? Gud tok sin budbærer ut av denne verden, men han tok ikke bort det budskapet som denne lille mannen brakte til denne tid. Husk dette. Hans budskap, er hans røst, derfor vil da også denne røsten gå rundt jorden. Det er blitt brakt ut av menn, som har vært i stand til å høre fra Gud selv, og ikke behøver å holde på med å si, Bro. Branham sa ditt og datt, for hvert åndedrett de tar. Dette budskapet er fremdeles like effektivt som i de dager da det først begynte å gå frem der på jord. Gud sendte en mann, i henhold til Malakias, ikke for å argumentere med teologene, men for å rope ut mot synden, og for å bringe ut en lære som Gud skulle stadfeste til å være SÅ SIER HERREN. Det hadde ikke til hensikt å omvende hele den religiøse verden, men det lød en røst, (og merk deg her at jeg sier røst, og ikke røster.) til denne tid, for å bli hørt av alle dem som hadde øre å høre med, om hva ånden sier til menigheten, og denne menigheten er universell. Den er ikke bare i Jeffersonville, Indiana, og i Tucson, Arizona. Priset være Herren for det. Dette gjør min sjel glad. Jeg er så glad for at Gud ikke er liten og hjelpeløs, slik at han kun kan operere på små geografiske områder. Det er jo noen av disse søte brødre som mener det. Videre la meg si. Vi døper ikke mennesker i den Herre Jesu Kristi navn, og tror at Gud er én, i stedet for tre personer, bare fordi bro. Branham sa det. Vi gjør det fordi det er blitt en åpenbaring til oss som Bibelen lærer. Visselig lærte jo bro. Branham også det, men dersom dette skulle være den eneste grunnen, så har du mistet Gud fullstendig. Da har du ikke hørt røsten fra den syvende tids budbærer.

DEN HELLIGE ÅND ÅPENBARER.

Brødre og søstre i troen på den Herre Jesus Kristus. La meg advare dere til å se opp for disse mennesker som synes å være eksperter på hva bro. Branham har sagt. Dersom de ikke kan forkynne til deg ut av Bibelen, så har de ikke Guds ånd, og har da heller ikke noen rett til å lære Kristi brud noe som helst. En person sa til meg for ikke lenge siden, vi er oppmerksomme på at det er forskjellige ting i åpenbaringsboken som

profeten aldri forklarte, men når han ikke sa noe om disse ting, så kunne de heller ikke være særlig viktig for oss å tro på. For vi tror at det må en profet til for å bringe dette ut, og han er ikke lenger i blant oss. La ikke Djevelen forblinde deg med slikt prat. Jeg er her for å fortelle deg at åpenbaringsboken er et brev til Kristi brud, og før hun forlater denne jorden skal hun forstå alt det som er skrevet inne i boken. Og det uansett om denne tids budbærer lærte om det eller ikke. Dersom folk bare ville stanse lenge nok opp til å erkjenne at Han lærte bort hver eneste lære som du finner skrevet i Paulus brever, så ville de også forstå at hans hensikt var og få oss tilbake til Guds ord, fra hvilket vi var kommet bort fra. Når vi så er tilbake i Bibelen, og fylt med Guds ånd, kan Herren fortsette videre med oss. Vi har nå denne ånden åpenbart i oss, og han kan nå åpne våre øyne, akkurat slik som han gjorde med Johannes. Han kan vise oss ting som gjelder for vår tid. Ting som disse som nå er passert, (døde) ikke behøvde å kjenne til. Jeg kommer aldri til å glemme hva jeg følte når denne lille mannen så rett på meg og sa, dette er godt for dere Metodister også. Han forkynte da om dåpen i den Hellige ånd. Og når han sa dette, så følte jeg meg som en isklump på en varm ovn. Men bror, det la en hunger ned i min sjel, og jeg begynte å søke Gud for denne opplevelsen. Og jeg stanset ikke før jeg hadde mottatt den. Når jeg fikk den Hellige Ånds dåp, så begynte saker å bli nye for min sjel. Jeg begynte å forstå ting som opp til denne tid hadde vært et mysterium for meg. Det er denne ånden som lar meg få vite at vi ikke skal stanse opp kun med det som Gud har åpenbart til menn som har tjent ham i sin tid, men nå allerede har gått bort for å få sin lønn. Vi tjener en levende Gud, som er i stand til å fø oss med ferskt brød for vår dag. Hans plan gjennom tidene har aldri bundet seg til et eneste menneske bare, siden Jesus Kristus vandret på jorden blant menneskene. Så la oss ikke selge våre sjeler for noen billige fortolkninger om hva denne profetbudbæreren kom til jorden for å gjøre. Det finnes ikke noe skriftsted som proklamerer at Bro. Branham var den som skulle fullkommengjøre bruden. Ef. 4:11-13, forteller oss at den femfoldige tjeneste skal fullkommengjøre de hellige. Og dersom du vil lese disse versene, så vil du finne ut at hver eneste en av disse fem tjenestene er omtalt i en flertallsform.

Nei, dette vil ikke bli noe en manns show. Gud vil avslutte det hele med syv tordner, som skal tale til hedningene, og to profeter som skal tale til

Israel, og hver eneste en av dem vil komme til å tale rett ut fra Guds trone. De vil ikke trenge å sitere fra noen bøker. Noen vil nok si her, Dette tror jeg ikke på. Til det vil jeg si, da er det bare ikke for deg. Dette er kun for de troende. Når Jesus forlater nådestolen, så vil Hans instruksjoner komme til dem som er i enhet i åndens samfunn. De som strider imot den åpenbarte sannhet vil bli fanget av Guds vrede, når den skal øses ut over de vantro. Det vil ikke kunne hjelpe deg noe å skrike da, at du kjente profeten, at du jaktet med ham, at du fikset med ham, at han profeterte i ditt nærvær mange ganger. På den dag, dersom Gud taler til deg i det hele tatt, så vil han si: Hvorfor ga du ikke akt på denne profetens budskap? Bort fra meg, jeg har aldri kjent dere.

Brødre og søstre, jeg fryder meg ikke over å tale slik, men Guds ord er sanne, selv om det skulle gjøre en hver av oss til løgnere. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal bestå, sier Herren. Vi må stå på Guds ord, selv om det skulle såre vårt kjød å gjøre det. ”For de kjødelige sinnene er døde, men for den åndelige er det liv og fred. For det kjødelige sinn er til fiendskap mot Gud, for det er ikke lydige mot Guds lov, og kan heller ikke være det. Så de som er etter kjødet, kan ikke tekkes Gud. Men dere er ikke i kjødet, men i ånden, dersom Guds ånd bor i dere HVIS ET MENNESKE IKKE HAR KRISTI ÅND, SÅ ER HAN IKKE AV HAM. Men dersom Kristus bor i dere, så er vel legemet dødt på grunn av synden, men ånden er levende på grunn av rettferdigheten. MEN DERSOM DEN ÅND SOM OPPREISTE KRISTUS FRA DE DØDE BOR I DERE, DA SKAL OGSÅ HAN SOM OPPREISTE KRISTUS FRA DE DØDE LEVENDEGJØRE DERES DØDELIGE LEGEME VED SIN ÅND SOM BOR I DERE.” Rom.8:6-11.

AVSLUTNINGSDORD.

Venner, før jeg avslutter, vil jeg bare si dette. Dersom jeg leser denne gamle boken rett, så er det eneste håpet for oss, og det spiller ingen rolle hvor meget vi vet om forskjellige ting, at vi har Guds ånd i oss og at vi er Ham underdanig. Alt utenom dette er tomhet, og kan bare lede deg inn i større forvillelser i disse siste timene. Vi trenger ikke flere forvillelser, vi trenger å bli faste i Guds ord. Det som vi her har sagt om de syv tordner, er jeg overbevist om at Gud vil stadfeste. Men han er ikke nødt til å gjøre det

i dag, selv om noen spottere sier at det umulig kan være riktig. Du er nødt til å vente å se hva Gud vil gjøre. Til deg som er takknemlig for et slikt budskap, vi jeg si, at det er mange ting som kune bli sagt for å etablere det skriftsmessige faktum, flere enn de vi her har brakt frem. Men jeg tror at her skulle være nok til at en ærlig troende kunne bli oppmerksom på at Gud skal tale til sin generasjon gjennom noen profeters røster.

Dersom det er noe du ikke forstår, så føl deg fri til å skrive til meg. Det er for kostelig for din sjel å forkaste noe bare fordi du ikke forstod det. Må da Gud være med dere alle, mens dere kjemper videre i å følge Ham i sannhet. AMEN.

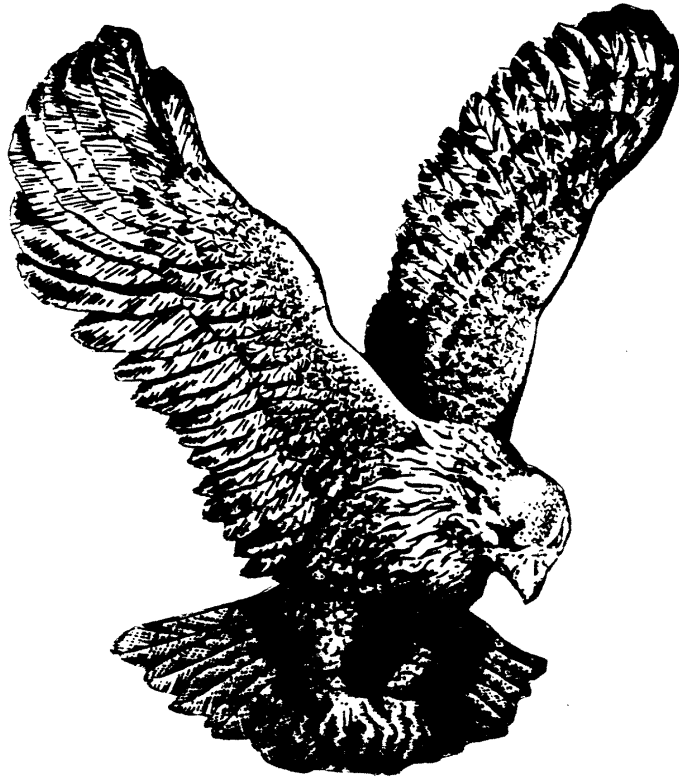
Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*

19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."